

Pasilli

A photograph of a factory floor. In the foreground, there are several blue plastic pallets stacked on a metal beam. The background shows a large industrial space with more pallets, metal structures, and overhead lighting. The image is slightly blurred, suggesting motion or a shallow depth of field.

3/2015
Pau:n Pasilan
osaston lehti

Pasilli 3/2015

pasillin kourissa	3
Pasilan kuulumisia	4
Voutilasta kajahtaa	5
Logistiikan logiikkaa	7
Viisautta Voutilan malliin	9
Alibabaa ja Hipapapaa	11
Postikeskusten sm-kilpailut	12
kusetusta ja joukkovoimaa	14
elämän juna	15
ikiliikkuja	16
Espoon postihistoriaa	17
riippumaton tarkkailija	19
Aulis goes robocopter	21



Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti.

ISSN 0785-532X

painos 2300 kpl

osoitteenmuutokset: jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Silo ilkka.silo@posti.com

toimituksen osoite: Pasilli/Pasilan osasto ry PL 925 00231 Helsinki

sähköposti: pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka Savion Kirjapaino Oy, Kerava

päätoimittaja ja ulkoasu: Jussi Lehmusvaara

toimituskunta: Jussi Lehmusvaara, Topi Saksala (topi.saksala@posti.com), Jouni Kaiponen (jouni.kaiponen@posti.com), Jari Pellikka (jari.pellikka@posti.com)



Olen aina ihmetellyt, kuka on kaivanut Helsingin Postikeskuksen ja Pentagonin välisen tunnelin? Joku joka on yrittänyt paeta pääkonttorista Postikeskukseen vai päin vastoin? Vai onko näiden kahden rakennuksen välillä ollut joskus elämää?

Science fiction on onnistunut välillä kuvaamaan mielenkiintoisesti, kuinka yhteisö eriytyy vääjäämättä erilaisiksi heimoiksi, luokiksi, kuppikunniksi, joilla jokaisella on täysin erilainen tapa hahmottaa maailmaa. *Joon-ho Bongin* elokuvassa *Snowpiercer* maailma on jäätynyt. Viimeiset elonjääneet elävät junassa joka on jatkuvassa liikkeessä. Elonjääneet ovat jakautuneet luokkiin, niin että junan peräpäässä olevat elävät täysin muiden armoilla ja junan etupäässä eletään yltäkyläistä elämää. *J.G. Ballardin* kirja *Tornitalo* jatkaa samalla teemalla, mutta kuvaa tällaista maailmaa hieinan monisyisemmin. Kyse ei ole pelkästään aineellisen hyvän jakautumisesta, vaan tämä jakautuminen ulottuu paljon syvemmälle. Ihmisen mieleen, kieleen ja asenteisiin.

Posti on science fictionia parhaimmillaan. Helsingin Postikeskuksessa ja Pentagonissa eletään (kuin) eri maailmassa. Meillä ruumiillisesti raskas, yksitoikkoinen, mutta henkisesti varmaankin helpompi työ, siellä päinvastoin. Siellä positiivisen kehittymisen ilosanoma, täällä mustaakin mustempi huumori ja kuiva sarkasmi. Me puhumme kumpi-

kin kieltä mitä oma heimomme ehkä ymmärtää, mutta ne ”toiset” eivät. Heillä digi ja tulevaisuus, meillä paperi ja vankkumaton historia. Heillä tiimi, meillä porukka. Heillä idea, meillä käytäntö.

Työelämä jos jokin on parasta teatteria, jossa jokaisella on roolinsa. Joku johtaa, joku seuraa, mutta rooli se on yhtä kaikki. Siitä pitäisi ottaa ilo irti. Vetää roolinsa niin hyvin kuin mahdollista ja olla ylpeä siitä.

Olen joskus istuskellut siellä tunnelissa, siinä puolivälissä olevalla puupenkillä. Se on varsin tunnelmallinen paikka. Kuin historian hämärään unohtunut bussipysäkki. Siellä voi suorastaan aistia Arto Bryggaren harjoittelemassa 110 metrin aitoja tai kuvitella entisen luottamusmies Teuvo Pykösen ilmestyvän jostain pikkuruisesta luukusta raikaamaan valankumouksen ilosanomaa.

Juuri sinne minä kuvittelen Kahden Todellisuuden Kohtaamiskeskuksen. Ravintola Jäämän, johon sekä Pääkonttorin että Postikeskuksen väki voi tulla työvuoronsa jälkeen vetäämään sellaisen keskivahvan kännin ja tutustumaan toisiinsa.

Sillä jos tuota tunnelia ei kukaan kulje, on turha odottaa tämän tolkkuisempaa työpaikkaa.





Pasilan kuulumisia

Taakse jäänyt kevät ja alkukesä ovat olleet yt- neuvottelujen täyttämää aikaa. Postin niin sanottujen omien myymälöiden lopettaminen oli aivan käsittämätön veto postin johtajilta. Ainoastaan 21 postin omaa myymälää säilyi tällä erää. Uskon, että työnantajan tavoite on hävittää koko ammattikunta lähivuosina, mikä tämän ahneuden aikana ei ole ihme. Törkeää on työnantajan toiminta, muuta ei voi sanoa. Logistiikan yt-neuvottelut päättyivät, mutta potkut saa sielläkin 10 työntekijää. Herrat nostavat bonuksina ja muina palkkioina sievoiset summat ja lähtevät veroja pakoon johonkin paratiisiin. Kyllä on Sipilän hallituksella töitä saada nämä Suomen veropakolaiset kuriin. Kiirettä tämän asian hoidolla ei kuitenkaan ole, koska hallituksen omaan ”yhteiskuntasopimuksen” tekoon menee kaikki liikenevä aika. Työläisen kukkarolle ollaan taas tulossa ja mitään takuita mistään verohuojennuksista ei ole olemassa. Näin se menee.

Myymälä henkilökunnan irtisanottavien määrä reilu 300 henkilöä kirpaisee monen henkilön ja perheen elämää tavalla tai toisella. Työ ei ole häviämässä mihinkään ja viestinvälitys, jos mikä on tuonut rahaa laariin tähänkin asti. Tuotannolliset- ja taloudelliset perusteet eivät voi olla syynä irtisanomisille. Postin muu toiminta on enemmän tai vähemmän tappiollista ja kilpailu markkinoista kovaa. Tämä henkilöstön arvostus ja lähinnä siitä puhuminen pitää nyt viimein lopettaa, koska sitä ei ole olemassa. Yököttää moiset puheet. YT- neuvottelut ovat teatteria niin kuin valtakunnallinen pääluottamusmies Mirja Sandberg on sen julki tuonut. Toistan vielä, ettei jää epäselväksi. Tulosta tekevää henkilöstöä, eli työntekijöitä ei oikeasti arvosteta pätkääkään. Johtajan esittämät asiakastutkimukset ovat varmaankin oikeita, että asiakkaat (70%) haluavat postien olevan auki kauppohen aukioloaikojen mukaan, mutta miksi posti ei laittanut omien myymälöiden aukioloaikoja asiakkaiden halualle tasolle?

No niin, nyt sitten aletaan säästämään. Tämä ei ole mitään uutta. Postin johtoryhmittymä on jo avannut ”pään” tehdä

palkkatonta työtä viikon päivät ja toimihenkilöille sitä ehdotellaan. Tuotannon työntekijöiltäkin on tullut allekirjoittaneelle ehdotuksia kuinka me voitaisiin olla vanhanajan talloissa mukana, mutta keskeneräisiä asioita kun ei voi kertoa. Aidosti huolestuttaa miksi postin kassa on niin tyhjä. Työntekijät ovat säästäneet jo monena vuotena peräkkäin, kun palkankorotukset ovat olleet miinusmerkkisiä. Työtah- tia on kiristetty ja työ tehdään pienemmällä henkilökunnalla.

Luottamusmies valinnat ovat edessäpäin, jos ja kun pääluottamusmiesalueet ovat selvillä. Luottamusmiesverkostoa tulee parantaa entisestään tai pitää vähintäänkin samalla tasolla kuin tällä hetkellä, koska erimielisyysasioita näyttää riittävän. Myöskin työehtosopimukseen liittyvät asiat työllistävät alvariinsa. Paikoissa, joissa ei luottamusmiestä jostakin syystä ole niin kannattaa nyt alkaa mahdollisia ehdokkaita etsimään.

Rahaa on poltettu pääkonttorin uudistamiseen ja nyt olisi jo postikeskuksen aika saada edes vähän kasvunkehotusta. Etenkin sosiaalililat kaipaavat pikaista remonttia. Nyt oli hinnoittelupalvelun vuoro siirtyä Vantaan Siipitielle. Ei ole kauan aikaa kun ulkomaan kirjepostia lajittelijoineen siirtyi postikeskukseen. Toiminnan siirtojen järkevyydestä voidaan olla montaa mieltä, mutta ”viisaita” päätöksiä on tehty aikaisemminkin ja tämäkin lienee yksi niistä. Työnjohto ja suunnittelijat eivät ota työntekijöiden ehdotuksia huomioon vaikka kehitysryhmiin heitäkin on hyväksytty.

Postikeskuksessa remontoidaan tiloja uutta kirjekonetta varten, joka asennetaan syyskuun aikana ja koeponnistukset alkaa lokakuussa. On hienoa nähdä kuinka kone toimii ja työllistää. Tämän enempää tietoa ei minulla ole, koska valmiit ja hyvät suunnitelmat tulevat pääkonttorin puolelta.

Postikeskukseen avataan uusi kimppejen avauspiste, jota on suunniteltu muutama vuosi, ehkä 3 vuoden verran. Kimppejen avaus, niin kuin kaikki postityöntekijät tiedämme on raskasta ja kuluttavaa työtä. Toivon, että riskit ar-

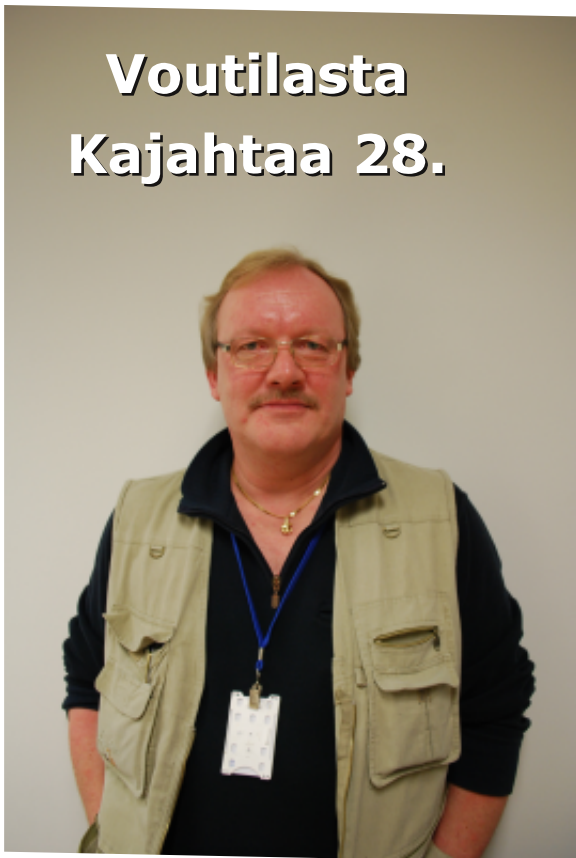
vioidaan ja työnkierto saadaan järkeväksi.

Vielä tuli mieleen asioita, jotka varmaan askarruttaa monia. NO postikeskuksessa ”majaileva” puhekielto on taas nostanut päätään. Älkäämme soittako suuta ja puhuko työkavereiden kanssa. Ei sille esimiehelle tarvii mitään sanoa, jos ei halua. Kännykkään ei tarvii vastata, kyllä ne lapset siellä kotona pärjää. Työnjohto- oikeuden kaikki tiedämme, mutta voi siellä työnantaja puolellakin käyttää maalaisjärkeä edes joskus. Nämä ovat niitä kuolemattomia aivoituksia mitä täällä työmaalla viljellään. SOME on tätä päivää, mutta siinä kannattaa miettiä kenen kaveri olet esimerkiksi facebookissa. Jos sattuu kirjautuminen jäämään päälle, niin se JOKU voi valvoa sinua työaikana ja purkaa työsopi-

muksen töiden laiminlyönnin takia. Voisin alkaa epäilemään, että työnantaja käyttää ”hakkeria”, vai onko työnjohdolla lupa roikkua langoilla työaikana?

Työntäyteinen syksy työehtosopimusneuvotteluineen ja uudistuksineen tuottaa varmaan päänvaivaa monellakin tapaa. Työnantaja on niin kova säästämään ja ylläpitämään kuria meidän jäsenistön kustannuksella käskyttämällä esimiehiä rikkomaan työehtosopimusta, niin kannustan jäsenistöä informoimaan kaikista rikkeistä luottamusmiehiä.

*Jari Pellikka
plm*



Lomat (lyhyet sellaiset) on jälleen lusittu ja on siis aika palata tositoimiin. Kesä alkoi kun lomat loppuivat, eivät kailta vaan omalta osaltani siis.

Lokessa käytiin luottamusmies vaalit 5.5.2015 koko tuotannon osalta, kun varamiehiä puuttui kaksi. Muutenkin tuotannon porukka oli luottarivaaleista mielissään, saatiinhan ne edes pidettyä. Pääluottamusmiesvaaleja joudutaan odottamaan edelleen, eikä edunvalvonta organisaatio neuvotteluja ole edes kunnolla aloitettu, siis koko maata kattavasti.

Yhtä kaikki, tässä loken luottarivaali tulokset.

Tuotanto1. Luottamusmieheksi, tai siis tässä tapauksessa naiseksi tuli valittua **Ina Laine**, joka sai 55 ääntä.

Varalla valittiin **Jari Tolvanen** 16 ääntä. Entinen luottamusmies Jarmo Luotonen jäi nuolemaan näppejään 13 äänellä.

Tuotanto2. Luottamusmieheksi valittiin niukkaakin niukemmin **Alexi Andersson** 26 äänellä.

Sari Toukola jäi siis varalle 25 äänellä.

Yövuorossa jatkaa **Soile Laine**, jolle ei ilmaantunut vastaehtokasta. **Kubi Owusu** jatkaa varalla.

Myös siipitien ulkomaan tuotannossa käytiin luottarivaalit toukokuussa ja siellä tuli myös uudistuksia.

Saapuva/tullipostin luottariksi valittiin **Ali Lampi** ja varamieheksi jäi **Juha Järvinen**.

Ap/virkatie/Hipan luottarina aloittaa minun varamieheni, eli **Jaakko Salovaara**.

Varalle jäi **Mika ”Rani” Heikkinen**.

Yövuoron/lähtevän aamun luottariksi valittiin **Jukka Kosonen** ja varalle **Outi Heikkilä-Toni**.

Varsin hyvältä joukkiolta kuulostaa ja näyttää, kun naisiakin on saatu melko kattavasti mukaan molemmissa paikoissa, hyvä näin ja **ONNEA VALITUKSI TULLEILLE VIELÄ KERRAN!!**

Hinnoittelupalvelu, eli tuttavallisemmin Hipa siirtyi Hki pok:sta ulkin tiloihin 27.6.2015. Siirtyviä työntekijöitä piti olla alun perin 30 kokoaikaista ja kahdeksan osaria, mutta kaikki eivät ottaneet uutta sopimusta vastaan ja ottivat mieluummin muutosturvapaketin. Siirtyvän joukon mukana siirtyi myös 28 hinnoittelukonetta pöytineen ja muutto oli melko haastava, koska siipitiellä on käytössä vain kaksi hissiä ja molemmat helvetin vanhoja romuja.

Haastavaa onkin saada päivittäinen tavaramäärä roudattua hissillä toiseen kerrokseen, kun hissillä on muutakin käyttöä, ja tätä hipan tavaraa on kuitenkin sadan rullakon kahta puolta päivittäin. Hipan siirrossa itsessään pok:sta ulkkiin ei vaan ole sitten järjen hiventäkään, mutta niinhän reilu vuosi sitten siirrettiin ulkista lähtevä kirje pokkiin, jo-

ten siinä sitä taas toteutuu tuo postin ylemmän johdon ja suunnittelun järjen käyttö oikein oivalla tavalla ja säästöä tulee!! Varsinaisia urpoja koko saatanan sakki, sanon minä!!

Ylityömäärät pomppasivat ulkin osalta heinäkuussa pilviin, kun hipan överit lasketaan ulkin lukuihin mukaan. Resurssit eivät ole hipassa lähestulkoonkaan kohdillaan ja veikkaankin, että niitä on pakko tarkastella syksyllä uudelleen.

Sitten kun näihin urpoihin päästiin niin varsinainen euroopan ensteks urpoin mies on tuo entinen Specseiversin ”sil-mälasikauppias” (nimi jääköön sanomatta), joka on ajamassa alas lähes koko postin oman myymäläketjun. En tiedä mahtoiko häntä vituttaa Specseiversin toiminta siinä määrin, että visioi vituralleen koko postin myymäläketjun toiminnan ja näin ollen vaarantaa koko postin tulevaisuuden mahdollisen asiakaskadon seurauksena.

Lähes sadasta postin omasta myymälästä ei jäisi kuin hieman toistakymmentä eloon. Helsinkiin jäisi kuusi, Vantaalle yksi, Espooseen yksi myymälä jne. Siwoihin ja R-kioskeihin tulisi asiamiesposteja tilalle, jotka palvelisivat asiakkaita miten palvelevat.

Olin itse jakamassa ”pelastetaan sinun oma postisi” flyereita 28.5.2015 Vuosaaren postin edessä ja ette voi kuvitella, miten suorastaan tyrmistyneitä asiakaskunta oli kuullessaan, että heidän omia lähiposteja ollaan ajamassa alas! 91% yrityksistä ja 93% koko postin asiakaskunnasta on erittäin tyytyväisiä postitoimipaikkoihin. Siwojen ja R-kioskin henkilökunnalla ei yksinkertaisesti ole ammattitaitoa, eikä minkäänlaista kokemusta selviytyä pakettien, eikä muidenkaan lähetysten ammattimaisesta käsittelystä ja hinnoittelusta. Karkeana esimerkkinä EMS-lähetys, joka maksaa vastaanotto maasta riippuen useita kymmeniä euroja/kpl. niin R-kioskin työntekijä otti lähetysten vastaan kakkosluokan kirjemaksulla. Siis kymmeniä euroja otetaan takkiin yhdessä lähetyksessä, ei totta vieköön vetele tällainen pelleily!!

Vit...aa kuin pientä oravaa, kun AIVAN TARKOITUKSEN OMAISESTI KOKO POSTIA OLLAAN AJAMASSA ALAS!! Eikä kukaan, varsinkaan omistajaohjauksesta vastaavat henkilöt tee tällekin asialle taas yhtään mitään!!

No huh, jokohan vuodatus nyt jo riittäisi tältä erää??

Eu-paketin (saapuva) siirto ulkista lokeen toteutunee elokuun lopussa ja nähtäväksi jää millä resurssilla sitä sitten tehdään. Alustava suunnitelma on sellainen, että nykyisel-

lään ulkissa saapuvaa tekee kymmenen henkilöä ja tästä määrästä on tarkoitus vähentää viisi työntekijää, joista kaksi siirtyisi lokeen, ainakin aluksi opastamaan. Ketään ei kuitenkaan ulkista irtisanota, vaan muutamalta määräaikalaiselta vaan yksinkertaisesti loppuu sopimus ja tarkoitus on korvata heidät saapuvan henkilöillä. Syksyllä, kun toivottavasti tavaramäärä lähtee kasvuun, niin nähdään missä maailma makaa ja mikä tulee olemaan ”nuppiluku” saapuvallakin ja koko ulkissa yleensä.

Satun tietämään, että työnantaja on saanut omat ”madonluvat” ylempää, joita täytyisi toteuttaa käytännössä ja sehän tarkoittanee taas sitä, että työntekijät tulevat olemaan entistä ahtaammalla. Toivottavasti kuitenkin YT-neuvotteluilta ja sitä kautta irtisanomisilta vältyttäisiin.

Kiina case, eli Alibaba on ollut kesän ajan hieman alamaissa, kun käsiteltävän tavarantoiminnan määrä on enemmän kuin puolittunut. Syynä on ollut kuulemma verkkokaupan hintojen kasvu ja joitain ongelmia tavarantoiminnan tuonnissa, mutta postilla ei ole onneksi tuohon osaa, eikä arpa. Alkusyöksystä on kuitenkin luvassa ”heikäläisillä” jonkinmoinen mainoskampanja ja luvassa olisi jopa kolminkertainen määrä tavaraa nykyiseen verrattuna. Myös työskentelypaikkaan on kenties luvassa muutoksia, kun nykyinen Virkatie mitä ilmeisemmin kai haudataan ja tilalle olisi tulossa Huurrekuja (näin olen kuullut) Tuusulasta. Mutta siitä varmaan seuravassa Pasillissa lisää.

Henkilöstö-infot ovat lokessa jokapäiväistä ”herkkua”, kun jokainen vuoro saa infot omilta esimiehiltään aina ruokkik-sien jälkeen. Nyt myös ulkissa pyritään henkilöstöinfoihin, ja ne olisivat kerran viikossa, ainakin näin aluksi. Viikolla 34. näin ensi alkuun infot aloittaa ja toivottavasti ne alkaisivat kantaa hedelmää, jotta aina ei tarvitsisi olla toisen työntekijän tai infotaulun varassa, kun jokin uusi asia ilmenee.

Tässä tämä osittain katkerakin (syystäkin) kirjoitus tällä kertaa.

Hyvää loppu syksyä vaan kaikille tasapuolisesti!!

Isto Kuusisto

Pääluottamusmies

Loke-, ulk ja virkatie

040-8229515

isto.kuusisto@posti.com



Posti Logistiikan logiikkaa 18.

Kehityskeskustelujen tarkoituksenmukaisuutta on jo pitkään kritisoitu työntekijöiden keskuudessa, ja koko prosessilla on ollut lähinnä ”tämä polku ei johda mihinkään” maine kuriositeetin ja illuusion ylläpitäjänä. Toisaalla yrityksissä on jo lähdetty kyseenalaistamaan koko prosessin mielekkyyttä. Miten ajatusmalli voi toimia kerran vuodessa (väli-take puolivuositain) puhumalla asiat selväksi periaatetta noudattaen - kun Postin toimintaympäristö tuntuu olevan sellaisessa muutospaineen ristitilussa, että vuosi taaksepäin asioiden katsominen tuntuu pieneltä ikuisuudelta. Järjestelmä jossa arvioidaan ”hehtaari” määreillä, ja tuloksia sitten hehkutetaan nyanssitasen kymmenyksillä, kertoo pikemminkin itseään etsivästä arvotyhjien toteuttajasta. Stabiliteettiin ja pysähtyneisyyteen perustuva arviointityökalu ei ilmennä sitä uudistuvan Postin hehkuttamaa siirtymistä digiaikaan. Olisiko jo vihdoin aika tunnustaa tosiasiat, ja uusiutua tällä saralla? Voisiko asioista keskustella paikallisilla aspekteilla ilman turhaa jäykistelyä?

Iisakin kirkko, jota työnantaja kahden vuoden ajan vatvoi, tuli vihdoin päätökseensä. Eräänlainen Pyrhoksen työvoitto siis. Työnantaja vihdoin ja viimein otti ”lusikan” käteensä ja myönsi ”ryssineensä” Veturitielle muuton yhteydessä veloitteensa, ja maksoi sitten kaikille Vantaan logistiikkakeskuksesta siirtyneille PAU:n jäsenille asianmukaiset korvaukset taannehtivasti. Ilman liiton toimiston apua ei tänäkään homma olisi onnistunut, vaan työnantaja olisi ilmeikään värähtämättä pistänyt ilman mutinoita nämäkin korvaukset liiveihinsä. Järjestäytymättömät työntekijät ja YTK:laiset jäivät sitten nuolemaan näppejään, koska eivät saaneet työnantajan itse tekemällä päätöksellä mitään korvauksia asiasta. Kuka siis vielä väittää, ettei liiton jäsenyys kannata?

Taannoinen Veturitiellä tapahtunut valtakunnallisen

uutiskynnyksen ylittänyt rikkoontuneen myrkkylähetyksen episodi vahinkoineen, jossa oli olemassa suuren luokan katastrofin ainekset, päättyi ”onni onnettomuudessa” huokauksiin. Ei jotain pahaa, ettei hyvääkin. Monet puutteet ja epäkohdat toiminnassa, joista edunvalvojat ovat pitkän matkaa työnantajaa huomautelleet, ovat yhtäkkiä saaneet siivet alleen. Valitusvirsi vanhasta toimintaympäristöstä ja investointien kalleudesta, on vaihtunut kuin taikaiskusta uudistusten virraksi, jolle ei näy loppua.

Veturitien terminaaliin johtava tienpätkä on saanut vihdoin uuden asfalttipinnoituksen, kiitos siitä. Tämänkään asian kuntoon laittamiseen ei tarvittu kuin tietääkseni vain yhden henkilöauton rikkoontuneet pyöränriputukset. Ensin sattuu, sitten tapahtuu jotain epäkohtien suhteen -onhan sekin eräänlainen nihilistinen toimintalogiikka asioiden kuntoon saattamiseksi.

Palkanlaskennan ulkoistaminen tuntuu kantavan edelleen hedelmää. Aivan kuin edellisen vuoden ikuisuuden kestäneissä sotkuissa ei olisi ollut tarpeeksi. Jälleen on sovittu palkanosan oikein maksamisessa ollut ongelmia, joten muistakaa tarkastaa säännöllisin väliajoin palkkalaskelmanne paikansäilyvyys. Jos epäilet onko palkat maksettu oikein, niin ota yhteyttä allekirjoittaneeseen, niin selvitetään asia.

Logistiikan yt -puhuri ei sitten ainakaan onneksi vielä iskenyt tänne Veturitielle. Muutoksia on tulossa (ei aiheuta henkilömuutoksia), mutta tiedotetaan niistä sitten tarkemmin kun asiat ratkeavat. Muualla Suomessa logistiikan pitkään jatkunut negatiivinen kehitys jalostui lopputilien muodossa, kuten nykypostin tapana on ollut. Palkanmaksamisesta työntekijöille on Postin uudessa strategiassa jouhevasti siirrytty logistiseksi tavarankuljettajaksi eri kuljetuksilla ympäri ämpäri Suomenniemeä. Eräänlainen anti Green Posti vision huipentumako?

Työhuonekunta on saatu perustettua ja toimintaan täällä Veturitiellä. Toimitetaan kokouksien pöytäkirja kansioon kaikkien luettaville Heidehofin heilurin taukotilaan, kun saadaan työnantajalta kansioita. Myös liiton tiedotteet tulet löytämään jatkossa täältä pöydällä olevasta kansioista. Vain kiireellisemmät ja akuutit tiedotteet tulet jatkossa löytämään ilmoitustaululta.

Pitkän työnantajan kanssa käymäni keskustelun jälkeen työnantaja vihdoin myöntyi työntekijöiden kaipaamaan muutokseen ja suostui poistamaan kahviautomaattien maksullisuuden. Olihan se lievästi sanottuna kummallista ja hämmennystä herättävää, että toimiston puolella oli jo pitkään juotu kahvit automaattista ilmaiseksi, mutta ”haalari” osastolla jatkettiin edelleen lanttien kaivamista. Ikään kuin työntekijät olisivat työnantajan tulkinnan mukaan olleet eriarvoisessa asemassa. No sitkeys palkittiin ja nyt lähdetään sitten siinäkin suhteessa samalta viivalta.

Tuotantoakin on sitten tuotantojohtajan suulla herätelty ”ruususen unesta” ja komennus vuoden loppuun kestäväälle marssille on annettu. Veret seisauttavan säästökuurin tarkoituksena on sipaista säästöön tällä jotokella muutaman lottovoiton verran kahisevaa koko Posti konsernista ja tuotanto ei aio olla pekkaa pahempi näissä kinkereissä. Käpykaarti ja rintamakarkuruus ovat tällä jotokella poissuljettuja vaihtoehtoja.

Nyt kaikki tuotannon sisäisen reserviläishenkensä jo löytäneet työntekijät yhdessä joukolla etsimään kaikkia mahdollisia säästökohteita, kiveäkään ei saa jättää kääntämättä! Tosin monessa yksikössä on jo säästetty kiitettävästi, ja siitä palkintona ”mikään ei riitä” – hengessä lyödään löylyä lisää! Jatkuvalle säästämisellä joka puolella Suomen yritysmaailmassa vain kurjistetaan entisestään kotimarkkinoiden kysyntää, ja nopeutetaan entisestään syöksykierrettä. Tämän luulisi jo useammankin firman johdon käsittävän.

Vaikutus on suunnilleen sama kuin ottaisi alitehoisen päänsärkypillerin – hetken päästä ahdinko on muuttumassa päätä repiväksi tuskaksi.

Postissakin on (toivottavasti) alkamassa ajanjakso, jolla on tarkoitus lunastaa asiakkaille (ja heidän omille asiakkailleen) annetut lupaukset vuoden tärkeimmän sesongin joulun osalta. Nyt jos kaikki kynnelle kykenevät hurahtavat yliöpäisesti tuotannon yksiköissä näihin säästötalkoiisiin, ja kaikki tilapäiset resurssit siivotaan säästöjen nimissä pois voi olla, ettei asiakkaamme kestä tässä menossa mukana. Saattavat jopa äänestää jaloillaan, jos onnistumme sähkölämmäänärkevien säästöjen ja palvelulupauksien yhteen soveltamisen kanssa – jälleen kerran.

Että tällaista tällä kertaa. Ammattiyhdistysterveisiä Veturi tieltä,

T. Timo ”Jana” Jantunen.



Viisautta Voutilan malliin vol57

Kesä on ohi ja upeat muistot lomasta ja koko kesästä lieventävät syksyä ja talven kaamosta. Onnistuneen loman merkit ovat ladatut akut, liuta kuvia joita tuli räpsittyä ja erityisesti ne kokemukset joita rikkaampi taas olen. Seuraavaan kesälomaan on tätä kirjoittaessani enää 315 päivää. Miten sitä jaksaa?

Ei ole ensimmäinen eikä taatusti viimeinen kerta kun kirjoitan tähän lehteen jaksamisesta. Edellisessä numerossa hämmästelin työnantajan piittaamattomuutta loken korkeista sairaspöissaoloista. Vaikka terveystietojen mukaan vähentänyt hieman sairaspöissaoloja ainakin ULKissa, niin loke laahaa yhä jäljessä.

No mitä se työnantaja sitten oikein tekee? Lokessa suuri osa esimiehistä pitää työhyvinvointikeskustelun, kun on pakko pitää. Osassa näistä keskusteluista löydetään työntekijälle väliaikainen kevennys työhön ja osa esimiehistä laittaa työntekijän työkykyarviointiin, kun ei luota työntekijän saanaan. Merkillepantavaa on se, että lokessa mielestäni esimiesten ja työntekijöitten välinen epäluottamus on syvälle juurtunut. Tämä on johtanut tilanteeseen, jossa osa esimiehistä luottaa ainoastaan lääkärin sanaan eikä suinkaan työntekijän. Tästä on seurauksena pitkittynyt prosessi tyhy-keskusteluitten kautta verkostopalaveriin toteamaan se, jonka me jo tiesimme työpaikalla, väliaikainen kevennys. Työntekijöitten epäluottamus näkyy myös suhtautumisessa esimieheen. Esimerkiksi kun työntekijä pyytää allekirjoittanutta mukaan tyhy- tai verkostopalaveriin mukaan, kysyn aina ensiksi kuka on työntekijän esimies. Hyvin usein työntekijä kertoo esimiehen nimen ja lisää sen, että ”ei sen kanssa pysty sopimaan yhtään mitään”. Oma kokemukseni on se, että osalle esimiehistä on hyvin vaikea sopia yhtään mitään työntekijän kanssa, kun taas joillakin on hyvä suhde työntekijöihin ja sopiminen on helppoa.

Valitettavaa on myös trendi joka on vallinnut postissa pitkään. Tämä trendi on päästä vajaatyökykyisistä eroon. Mikään merkki ei ole osoittanut sitä, että aidosti pyrittäisiin pitämään työntekijät terveenä töissä, vaan pikemminkin kehoitetaan hakemaan koulun penkille jotta työterveys- ja mahdolliset työkyvyttömyyseläkekustannukset menisivät jonkun toisen harteille kuin Postin. On pöyristyttävää, että ensin työntekijä rikkoo paikkansa työssä jonka jälkeen hänestä pyritään pääsemään eroon. Mielestäni työsuojelu lokessa pitää olla etupainotteista joka tarkoittaa sitä, että työn pitää vastata työntekijän kykyä suoriutua siitä vaarantamatta terveystään.

Työsuojelu on vuosikautia paukuttanut työnantajan päähän työkierron merkitystä. Myös erilaiset apulaitteet nostotyöhön ovat tervetullut lisä työsuojelussa. Kuitenkin loken tämän hetken suurin ongelma on se, että lokessa ei vielä



osata auttaa työntekijöitä pysymään kunnossa työssään. Vain harva esimies oikeasti onnistuu työntekijän kanssa ja työntekijän työkyky palautuu normaaliksi. Olen lukemattomia kertoja aukonut päätäni esimiehille ja loken linjajohdolle varhaisen puuttumisen merkityksestä, työkierrosta, apulaitteista, ergonomiasta ja jopa henkisestä työsuojelusta. Nyt vain näyttää siltä, että kaikesta pitää säästää. Pahoin pelkään, että toimitusjohtaja Heikki Malisen lupaus työsuojeluun satsaamisesta jää säästöinnon alle. Ihmettelen aidosti sitä, että uskooko joku oikeasti postintaipaleella pääkonttorissa että ilman rahallista satsausta postissa työsuojelu parane. Toistaiseksi posti on onnistunut vähentämään tapaturmia yt-neuvotteluiden avulla, myös leudot talvet vähentävät tapaturmia kun jakelussa ei kaatuilla. Tapaturmat ja työssä jaksaminen jakaa taatusti mielipiteitä ja nämä ovat suurena haasteena lokessakin.

Sekalaista sieltä sun täältä

Lokeen saapui kesällä Caljanin lemppahihna. Laitteen saaminen lokeen sisään vaati yhden varvassuojan poistamista. Laitetta testattiin ennen juhannusta ja joitakin pieniä korjauksia ja havaintoja teimme laitteesta. Aluksi piti luoda työohjeet kuinka laitetta käytetään. Tähän työsuojelu otti osaa tarkentamalla laitteen turvallisuusohjeita laitteen käytöstä. Laitteen rullaradasta puuttuivat hätä seis-painikkeet, joten vaadin niiden lisäämistä jo ennen juhannusta. Noh kukaan ei niitä tilannut joten ne asennettiin kun erikseen kävin asiasta huomauttamassa. Näin se kollektiivinen päätös lokessa toimii. Lemppakuorman jakkara tulee olla tukevampi, jotta työskentely korkeuksissa on turvallisempaa. Uutena kuitenkin Caljanissa on se, että hihan voi säätää juuri haluamalleen korkeudella. Luxusta lienee myös se että laitteen lemppahihan päässä on autojen etuvaloja muistuttavat valot. Itse laitteen siirtämisestä on työnjohto antanut ohjeet, että



laitetta saa siirtää ainoastaan henkilö jolla on vastapainolupa. Laitteen rullarata on korkealla joten paketit tulee lempata kyljelleen. Itse laitteessa on vielä pientä hienosäätöä joten aika näyttää miten laite kestää lokessa.

Loken kattoikkunoitten pimennyskalvot ovat kuluneet ja tästä on tehty turvallisuushavainto. Tällä hetkellä kuulemma ei ole rahaa uusien kalvojen laittamiseen, ja luoja tietää onko sitä enää ikinä. Vanhan spiraalin melusuoja ei liikahda mihinkään, ja ta daa, tähänkään ei kuulemma ole rahaa. Niin ikään spiraalin seisontakoroke lyhyempiä työntekijöitä varten ei vaan meinaa mennä eteenpäin. Truck lock- laitteita

hankittiin 2 kappaletta lokeen ja saamieni tietojen mukaan yksi laite on jo rikottu. Laitteesta kerätään talven aikana käyttäjäkokemuksia ja seuraamme miten laite toimii. Nyt jo tiedän, että laitteen mekanismi suhteessa laituritoimintoihin vaatii hienosäätöä.

B-puolen pihalle on asennettu 4 kappaletta Aslelocer rengaslukot jotka pitävät rekan paikallaan. Tämä laite on ainoa joka pitää rekan kiinni kuin paskan junntilan tuvan seinässä. Ainoa mikä näissä Aslelockereissa askarruttaa on talvikunnossapito.

Hinnoittelupalvelut siirtyivät HKI Pokista ULKkiin kesällä ja tämän siirron myötä päätimme perustaa Hipaa varten oman työryhmän kartoittamaan hipaan liittyviä työturvallisuusasioita. Tiedoksi myös ULKkilaisille, että saimme työpisteen pääluottamusmiehen Isto Kuusiton kanssa ULKin tiloista joten omasta puolestani pidän huolen että olen tavattavissa ULKissa 1-2 kertaa viikossa ellei taivas putoa niskaan täällä lokessa.

Kun kerran Posti säästää, niin niin säästää valtiokin. Edellisessä jutussani otin jo kantaa siihen porvarihallitus ei tuo mitään hyvää palkansaajille. Nyt nämä uhkakuvat ovat toteutumassa. Elinkeinoelämän puolelta on jo tullut vaatimuksia työnantajamaksujen siirtämisestä palkansaajien niskaan. Paikallista sopimista halutaan lisätä, joskin sitä on jo ollut mahdollista käyttää vuosikausia tietyissä raameissa. Arvonlisäveron nosto näkyy palkkapussissa. Mielestäni politiikka on aina arvojen valintaa. Nyt ovat porvaripuolueet hallituksessa ja se näkyy arvovalinnoissa. Huolissani seuraan mihin Suomi on menossa, ehkäpä Suomesta tulee hyvinvointivaltion museo kuten eräs poliitikko viisaasti sanoi. Mitä sitten on hyvinvointi? Kas siinä kysymys jota kysytään liian harvoin.

*Jouni Kaiponen
työsuojeluvaltuutettu loke/ULK*



Ali Babaa ja Hipapapaa

Moicca moi kaikille!

Kevät ja kesä on ollutkin työteliästä aikaa näin edunvalvonnalle. Alibaba-työn tekemisen liittyvät muutokset, työergonomia, luottamusmiesvaalit lokessa ja ulkomaanpostissa, hinnoittelupalveluiden siirtyminen nopealla aikataululla Siipitielle. Työnsarkaa on riittänyt kaikilla osa-alueilla.

Ensin Työnimi Alibabaaan. Tammikuussa 2015 sain ekan kerran jonkinlaisen layoutin Alibaban Virkatie-hankkeesta, jonne toiminnon olisi pitänyt siirtyä melkoisen nopealla aikataululla. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut tuossa kevään mittaan kuin se, että ehdotin työnantajalle että mitäs jos keränkin henkilöstö ja työnantaja suunnittelisi yhdessä minkälainen uusi työpaikka olisi. Meillä edunvalvojilla olisi rooli lähinnä työergonomiassa ja työturvallisuudessa ja työnantajan päähäntekijäksi jäisi se miten työ tehdään. Tähän päälikkö myöskin suostui ja perustettiin tammikuun aikana pientyöryhmä johon osallistui työsuojelu puolelta ja luottamusmiespuolelta edustajansa ja työntekijän mielipidettäkin oli kuunneltu kovasti ja työterveyspuoleltakin oltiin saatu lausunto, minkälaisia liikunta ja tukielin riskejä työssä on. Jopa itse luonnostelinkin eräänlaisen huokean mallin työtason, millä olisi voinut yhden työvaiheen tulevat olkapäävammat ehkäistä. Eipä sekään tuulta purjeiden alle saanut, vaikka useampaan kertaan tiedustelinkin missä mennään.

Alku näyttikin lupaavalta. Luulin että saadun layoutin pohjalta hanke etenisikin verkkaisesti eteenpäin. Liiketoiminnalta oli kuulemma tulossa rahaa työlaitteiden hankintaan. Sitten tapahtuikin se mistä aion vähän kritisoida: Seuraavan pientyöryhmän kokoontuminen tapahtui sitten sillä periaatteella, että suunnittelu ilmoitti, että mitään rullaratahinaa lentokonteille ei ole tulossa ja alustat 8kpl a 800kg kappalekonteille on jo tilattu. Alustat joita oli alkujaan tarkoitus käyttää piha-alueella Siipitiellä siirroissa on nyt tarkoitus siirtää Virkatien sisätiloihin, missä muitakin ihmisiä

on töissä. Oman riskinsä olisi vielä aiheuttanut hallin läpimenevä syvä rekkamonttu.

Hinnottelupalvelun siirto. Tätä ollaan oikein porukalla ihmetelty, ei silti, etteikö uudet toiminnot olisi tervetullutta Siipitielle henkilöstöineen, mutta logistiikkaa en oikein ymmärrä. Helsingin postikeskuksessa olisi ollut tilaa siirtää hinnoittelupalvelu nykyisen joulukorttilajittelun tiloihin 2. kerrokseen, joka on tällä hetkellä tyhjä. Aluetta ilmeisesti pidetään 11kk varattuna vain sille. Hipan siirrossa peruste oli uuden lajittelukoneen hankinta, ja muutoksien vaatimat tilat. Kummallista on se edellisten Yt:een tuloksena toimintoja siirrettiin Siipitieltä pokkiin. Siipitieltä viedään postia esilajiteltavaksi ja lajiteltavaksi Helsingin pokkiin ja ulkomaalaiset lähetykset sitten rajataan takaisin käsittelyn jälkeen Siipitielle. Puhumattakaan ulkomaalaisista tyhjästä postisäkeistä, mitkä tyhjennetään täällä Siipitiellä ja viedään tyhjästä säkit lajiteltavaksi Pokkiin ja tuodaan sitten takaisin tänne lentokentälle lähetettäväksi sinne mistä olivat juuri tulleetkin eli ulkkiin ja takaisin maailmalle. Tätä logiikkaa en näiden viime syksyn muutoksien jälkeen ole vielä ymmärtänyt. Sama ajatusmalli on myös käytössä Hipassa. Tavara saapuu Helsinki pokkiin tuodaan Lentokentälle hinnoiteltavaksi ja sitten lähetetään takaisin pokkiin lajiteltavaksi. On niin hienoa logiikkaa ettei tavallinen postityöntekijä oikein voi ymmärtää vaikka kuinka haluaisi. Kyllä jos edes ulkomaalaisen lähtevä kirje olisi ollut täällä vielä ymmärtäisi, että hipasta tuleva ulkomaalainen kirje reititetäisiin samantien lennoille tässä talossa, mutta sekin lähetetään käsiteltäväksi pokkiin, josta se tulee takaisin ulkkiin. Näitä kaikenlaisia ihmeellisyyksiä voisi listata vaikka kuinka paljon.

Ja lopuksi kaikille iso kiitos luottamuksesta kevään vaaleista ja hyvää alkanutta syksyä kaikille!

Terveisin

*Jaakko Salovaara Im.Ulkomaanposti, Airside,
Hipa ja Kiinatiimi.*





POSTIKESKUSTEN SM-KILPAILUT

Postikeskusten välinen mestaruustaisto on käynnistynyt! 2010-luvun haastavin ja raastavin kilpailu elosta ja kuolosta postikeskusten maailmassa. Lähtökanauna rysähti hiljattain kesäkuun lopulla ja viimeistään ensi vuoden alkupuolella paljastuvat lopulliset tulokset ja mitalistit. Kuka kahmii kultaa ja palkitaan ruhtinaallisesti ja kuka taas joutuu tyytymään pistesijoihin ja jääkylmään kädenpuristukseen. Vahvin, ketterin, tehokkain, uutterin, stabiilein yksikkö ja postikeskus voittakoon. Ketkä ovat sitkeimpiä, ketkä tehokkaimpia, ketkä ketterimpiä ja nopeimpia. Entä keiden paikat ja kuoppa sietävät parhaiten tässä äärimmäisyyksiin viedyssä urheilulajissa. Keneltä nyrjähtää kinttu, keneltä ranne, keneltä pettää selkä, kenelle tulee jännetuppitulehdus. Paineet voivat olla valtaisia. Kaikki tämä selkiää kun joulukuun loppuun mennessä taistelu on maaliviivalla ja mitalitaulukko julkaistaan. Osakilpailuista saadut kokonaispisteet ratkaisevat missä samppanjapullojen korkit kiittävät kohti kattoa. Väliaikatuloksia ripoteltaneen syksyn mittaan erinäisiin tiedonvälityskanaviin. Kilpailua käydään kahdessa eri sarjassa. On resurssoinniltaan liian pienet yksiköt ja sitten siitäkkin vielä pienemmät yksiköt. Tuotantotiedotteen mukaan tulokset pisteutetään ampumahiihdon maailmancup-henkeä mukailleen. Mestaruustaistelua ryyditetään massiivisella säästökampanjalla jossa tuotannon lajittelu- ja jakelutason kisaajilta ollaan ryöväämässä viimeisetkin siemenperunat ja jossa jokainen euro tai sentti voi olla ratkaiseva tekijä ykkössijalle pääsyyn. Taisteluvyöt on kiristetty niin tiukalle että kilpailun edetessä vatsanväänneet voivat ryöpsähtää rajuiksi.

Kaiken oleellisen ydin on läpäisy ja se kuinka pienellä läpäisijämäärällä näissä sm-tason läpäisykekkereissä tulokset saadaan jyrkkään nousuun. Helsingin postikeskuksessa eri osastojen läpäisytiimit eivät missään nimessä saa sisältää ylimääräisiä osallistujia. Tiimit on pidettävä mahdollisimman rajallisina eikä uusia osallistujia hyväksytä porttien sisäpuolelle. Tätä varten postikeskusten voimassa olevat läpäisyjoukot on treenattu ja treenautettava läpäisemään tuotteita optimoidusti virtaan useampien läpäisijöiden edestä. Läpäisy on pidettävä ajatuksista ylimpänä päivin öin. Kilpailijoiden on pidettävä tämä alati mielessä pusertaessaan äärimmäisiä suorituksia työ- ja tuotantopisteissään. Rintamalinjat on pidettävä tiiviinä. Ei saa käretyä siiloihin. On muistettava, että mitä vähemmällä henkilömäärällä kilpail-

laan sitä paremmat ovat mahdollisuudet kärkisijoille. Läpäisy on oltava maksimaalista kaikilla joukko-osastoilla jos mieli kunniamerkkejä. Armopaloja ei jaella. Taistelun tuoksinassa nähtäneen ylä- ja alamäkiä. Kesken intensiivisimmän läpäisytalkoon tehdasfasiliteettien eri tiloista käräillään aika ajoin lasarettiin uuvahtaneita työmiehiä- ja naisia. Helvetillisen taistelun melskeessä sitkeimpienkin sissien voimavarat ehtynevät hiljalleen.



Tässä kilpailussa kirjekäsi saattaa nykyä lappua hyllyyn niin vinhaa vauhtia, että muutaman viikon kuluttua osa taistelijan kypälästä voi retkottaa hervottomana lajitteluhyllyn uumenissa. Onneksi manu-kilpailijoiden apuna toimivat alansa priimaa edustavat jo toisen tai kolmannen sukupolven käytössä olevat lonksuvat luksustuolit. Käsinalajittelujoukkojen voittoon tarvittavat elementit saattavat piillä näissä raheissa joista mutterit putoilevat yksi kerrallaan elleivät ole jo kaikki pudonneet. Kiivain ja ratkaisevin mestaruustaistelu on odotettavissa kuitenkin kirjelajittelukoneilla. Siellä operoivat minimivahvuudella kilpailevat iskuryhmät joiden jänteet ja rustot rusahtelevat suurinta mahdollista läpäisyä haettaessa. Masiinat on viritetty ja rasvattu huippukierroksille ja mestaruuden saavuttaakseen postikeskusten on otettava niis-

tä irti kaikki mahdolliset ja mahdottomatkin tehot, ja toivotava etteivät hinnat ja komponentit ala syöstä tummaa savua tuotantotiloihin. Hienoiseen etulyöntiasemaan kärkisijasta kamppaillessa on kaikesti nousemassa Helsingin postikeskus vielä paljastamattoman huippuviritteisen lajitteluaparaatin voimin. Tuo massiivinen vekotin voi vielä paljastua läpäisymäärien kuninkaaksi, joka hässii menemään sellaisella viagran vimmallalla että kilpailuajan umpeutuessa ja palkintojen jaon koittaessa sisuskalat käryävät mustuneena. Jos uusi vempele ei avitakaan Helsinkiä uuteen nousuun tarpeeksi ajoissa, niin joudutaanko jostain postikeskuksen onkaloista kaivamaan esiin vanha V.I.R.T.(S.)A.-tiimi avittamaan suunnitelmiseen meidät mitalisijoille? Toisaalta taas Helsingin Pokin mahdollisuuksia voi nakertaa lentoasemalta tuotantohallin epämääräisiin tiloihin kärrätty ulkomaanpostin esiselvityspiste, jossa huippumodernit selkänikamia ja ranteita ihanasti hellivät työskentelyvälineet- ja tekniikat Urho Kalevan ajoilta aiheuttavat varmastikin takapakkia sijoituksissa. Kyseisessä kilpailupisteessä on oltava varuillaan ettei selkien ja ranteiden naksahdellessa kukaan kilpailija erehdyksessä kompuroi itseään tyhjennetyin postisäkin sisälle ja lähde vyörymään hinnalla eteenpäin.

Vapaa-ajalla palautuminen voi nousta elintärkeään rooliin mestaruustaistelussa pärjäämiseksi. Kilpailun armottomuuden ja arvaamattomuuden takia, maksimaalisen elpymisen saavuttaakseen on joka päivä ennen nukkumaan menoa suo-

siteltavaa nauttia palautusjuomana ja lihasrelaksanttina pari putelia rentouttavia panimotuotteita, kohtuuden määrissä kuitenkin. Vapaan aikana on suotavaa myös pitää yllä riittävä varustehuolto jotteivat monojen pohjat irtoile kesken urakoinnin, eivätkä housunlahkeet ja paidanhelmat repeä riekaleiksi vimmaisessa väännössä. Talven tullen huoltojoukkojen kannattaa voidella suksien pito sopivaksi maailmancup-hengen mukaisesti etteivät raajat lipsu jyrkissä läpäisy-ylämaissa. Itsensä voi toki motivoida sopivaan rai-voon ja tarpeelliseen tsemppitilaan äärimmäisen kiivastah-tista metallimusiikkia korvakäytäviin luukuttamalla.

Vuosikymmenen kilpailusta on odotettavissa uuvuttava maratonin kaltainen koitos jossa on muistettava riittoisa nesteiden hörppiminen työpaikalla ja kotona kramppien välttämiseksi. Voittajaksi julistettaneen kaikilta ominaisuuksiltaan etevin postikeskus joka säästää tehokkaimmin läpäisymäärien pysyessä huipputasolla. Toivotan kaikille kisoihin osallistuville postikeskuksille, osastoille, kilpailijoille, taustavoimille kuin myös kilpailua johtaville ja ohjaaville tahoille voimia ja menestystä sekä terveyttä ja hyvinvointia, ja ennen kaikkea NORMAALIJOUTUISUUTTA näinä kiireisen kitsaina aikoina.

Jouko Luttinen
Luottamusmies Helsinki POK



Vuosikymmenen kusetusyritys ja joukkoliike

Suurkapitalistien juoksupoikahallitus esitti kansalle uhkavaatimuksen, jota se kutsui nimellä ”yhteiskuntasopimus”. Eipä epärehellisempää nimeä enää voisi kuvitella. No, ehkä ”taivaaseenastumissopimus” olisi ollut vielä hiukan valheellisempi.

Mitä sitten tämä ”yhteiskuntasopimus” olisi pitänyt sisällään? Työajan pidennyksiä, palkanalennuksia, työsuhdeturvan heikennyksiä, työttömyysturvan huononnuksia ym. ym. Heidän hienoon neuvottelutaktiikkaansa kuului uhkavaatimus: Jos et näitä hyväksy, leikataan lisää, ei tietenkään kapitalisteilta eikä muilta rikkailta vaan tietenkin kaikkein köyhimmiltä ja puolustuskyvyttömiltä. Tällainen hallitus meillä nyt on.

AY-liike oli kuitenkin tehtäviensä tasolla ja torjui tämän kiristyksen.

Ja tapahtui jotain erittäin merkittävää: Syntyi laajapohjainen joukkoliike leikkauspolitiikkaa ja kiristystä vastaan. Sen tähänastinen huipennus oli mielenosoitusmarssi 22.8.2015. Kulkueeseen osallistui 12000 ihmistä, tällaista joukkoosiintymistä ei ole nähty pitkään, valitettavasti hyvin

pitkään aikaan.

AY-väki, eläkeläisaktiivit, opiskelijat, vammaiset, lapsiperheet ja monet muut ryhmät ja aktiivit kansalaiset lähettivät sss-hallitukselle viestin: Nyt riittää!

Tämä ei vielä riitä, mutta tie on avattu. Tarvitaan uusia joukkoosiintymisiä. Ammattiyhdistysväen on oltava aktiivinen, otetaan yhteyksiä muihin joukkojärjestöihin, vammaiset, eläkeläiset, lapset, opiskelijat, kulttuuriväki ja heidän järjestönsä ovat luonnollisia yhteistyökumppaneitamme.

Ammattiosastojen, paikallisjärjestöjen, työhuonekuntien on oltava aktiivisia, aktiivisia myös liittojen suuntaan. Niiltä on vaadittava yhteisiä toimia riistohallitusta vastaan.

Ja ennen kaikkea, meidän kaikkien, jokaisen ay-liikkeen jäsenen on oltava valmis yhteisiin toimiin kurjistushallitusta vastaan!!

Lasse Nevalainen

sinivalkoinen punikki





Elämän on kuin junalla matkustamista, pysäkkeineen, tapahtumineen, vaikeuksineen. Syntyessämme nousemme junaan, tapaamme vanhempamme ja luulemme että he matkustavat aina vierellämme, mutta jollain pysäkillä he jäävät pois ja jättävät meidät yksin. Samalla tavalla meille tärkeät ihmiset, siskot, veljet lapset, ystävät, työkaverit, elämämme rakkaus jäävät pysäkillä pois ja jättävät tyhjän paikan joskus lopullisesti, toiset jatkavat matkaa niin huomaamatta ettemme huomaa heidän tyhjää paikkaa.

Tämä matka on täynnä iloa, surua, pettymyksiä, elämyksiä, odotusta, hyvästi jättöjä. Hyvän matkan eväät ovat hyvät ihmissuhteet kaikkien matkustajien kanssa ja että annamme meistä kaikki ne hyvät puolet joita jokaiselta meistä löytyy. Suuri mysteeri kaikille on että emme tiedä millä pysäkillä jäämme pois. Sen vuoksi meidän pitäisi elää parhaimmalla tavalla rakastaen, anteeksi antaen ja hyvää toisille tuoden niin että kun on aika jättää juna ja paikkamme jää tyhjäksi, jätämme hyviä muistoja niille jotka vielä jatkavat matkaansa elämän junassa.

Tunnetko sinä olevasi yksin, ainakin joskus vaikka olet kaikkien työkavereiden kanssa. Minä tunnen, joskus ainakin niin ja välillä tuntuu että olemme työnantajalle se huomaamaton tyhjä paikka josta ei välitetä. Meidän työntekijöiden huomaaminen ja realististen toiveiden täyttäminen ei pitäisi olla niin vaikeaa, emmehän paljoa pyydä. Olisihan se hienoa istua hyvällä ja ehjällä tuolilla tai voida täyttää vesipullo työpisteen läheisyydessä ilman että pitää mennä taukotilaan joka ei ihan vieressä ole. Pissallakin olisi mukava istua puhtaalle istuimelle joka ei olisi virtsan syövyttämä. niitäkin löytyy! ja voi sitä pissan hajua. Miesten wc-tilojen pisuaarit ovat aivan hirveät. Osa on paksun virtsakiven paksunnuttamia, ja johtunee siitä että siivous wc-tiloissa on ala-arvoista. Valoakin moni kaipaa ainakin

siellä missä töitä tehdään ja olisihan se hyvä ja turvallista jos sähkökatkoksen sattuessa näkisi vaikka portaisa. Miten on turvavalaistuksen laita Helsingin pokissa? Onneksi nykyään kännyköissä on sentään hyvä apuvalo! vaikka ei sellaiseen pitäisi työpaikalla joutua käyttämään. Turvallisten ja terävien leikkureiden saaminen on vaikeaa, niiden tilalle kun on tullut vaarallinen versio joka ei kestä meidän käytössä. Nyt käytämme vielä vanhoja, tylsiä niin kauan kuin ne jotain leikkaavat ja pitemmän päälle se ei ole ihan terveellistä kenellekään. Olemme varmasti kunnollisten ja turvallisten leikkureiden arvoisia. Pyydämmekö paljon?

Yhtä asiaa ihmettelen! Miksi kukaan ei ole tehnyt mitään poistaakseen seinien vierustoilla, portaiden alapuolilla ja muuallakin ympäri pokkia olevat rojut jotka selkeästi lisäävät palokuormaa ja pikkuhiljaa sitä rojua kertyy vielä vain lisää.

Uskon että hyvä poikii hyvää tai ainakin tulee hyvä mieli kun on voinut tehdä hyvää toiselle. Eikä se tunne voi olla kenestäkään huono asia. Hyvällä mielellä tekee hyvin töitä. Myös hyviä päätöksiä tehdään kun on hyvä mieli. Hyvä mieli tulee kun on saanut jonkun asian korjattua ja onnistunut jossain. Hyvä mieli tulee kun joku tervehtii ja siihen vastataan eikä se edes tuo kustannuksia. Syksy saapuu ja illat pimenevät, monen mieli on maassa pimeyden mukana. Koitetaan silti jaksaa junan kulkiessa.



Tuula Syrjäläinen

työsuojeluasiamies konelajittelu aamu/ilta



IKILIUKKUJA

Pohjois-Espoon Cockerspanieli-kasvattajayhdistyksen jäsenlehti Mulkeroinen 3/2015, painosmäärä 3400, syntyy ja tulee lihaksi Sipoolaisessa kirjapainossa. Lehti lehdeltä Mulkeroinen pullahtaa ulos painokoneesta ja jokaisen lehden takasivulta löytyy asiakkaan nimi ja osoite. Postin toimittamien osoitetietojen perusteella lehtierä on oikeaoppisessa ja täydellisessä *jakelujärjestyksessä*.

Painoapulainen K ryhtyy kimputtamaan lehtierää Postilta saamiensa ohjeiden mukaan. Lisäksi koska kimpusta pitää tulla tasaisia ja kestäviä, apulainen K kääntää viisi lehteä yksin päin ja seuraavat viisi toisin päin. Lehtien suojaksi K kääntänee vielä muovit. Paketin K viimeistelee sitomalla sen varmuuden vuoksi kuudella lenkillä.

3400 Mulkeroinen kuljetetaan Helsingin Postikeskukseen käsiteltäväksi. Koska lehti on valmistettu kärkeänsä siipeä paksummasta paperista ja siinä on sisällä liitteenä vain pari etukuponkia ja kynsileikkurit, erä päätetään käsitellä koneellisesti, isojen kirjeiden lajittelukoneella. Lehdet käsitellään aamuvuorossa ajolistalla 502, lähtevä lajittelu, 2. lk.

Postinkäsittelijä B kaataa rullakon käsittelypöydäksi. Sitteen hän hakee rullakon täynnä tyhjiä laatikoita, ottaa sieltä laatikkopinon ja kääntää sen oikeinpäin. B ryhtyy avaamaan kimppejä. Hän leikkaa sidontanauhat auki, irrottaa muovit ja kääntelee lehdet taas samoinpäin. Kun kaikki kimpun on auottu ja laitettu laatikoihin, hän vie ne syöttöpöydälle.

Postinkäsittelijä B on siitä onnellisessa asemassa, että hän sattumalta ja toisia vakoilemalla on oppinut suorittamaan koneella osoitekentän rajauksen. Tämä helpottaa koneen suorituskykyä huomattavasti. Kone lajittelee lehdet varsin suurella todennäköisyydellä oikeaan laatikkoon ja ensimmäinen käsittelykerta on suoritettu.

Koneellisen hienolajittelun tarkoitus on vähentää toimipaikkojen esikäsitteilytyötä. Ihannetilanne on, että posti saapuisi toimipaikkaan täydellisessä *jakelujärjestyksessä*. Tästä syystä Mulkeroinen käsitellään uudelleen seuraavana päivänä yövuorossa 1.luokassa, lohkolajittelussa listalla 705. Lista 705 pitää sisällään 02-12 postinumeroalueiden lähetyksiä. Periaatteessa lähetyksen tunnistetiedot ovat jo koneen muistissa eli tässä toisessa käsittelyssä lehtien pitäisi täysin automaattisesti ohjautua oikeaan laatikkoon. Mutta hupsista, useinkaan näin ei ole. Syitä on lukemattomia. Jos näin käy lehti ohjautuu Uudelleensyöttö tai Manu-laatikkoon. Silloin on aika siirtyä kolmanteen käsittelykertaan.

Kolmannella kerralla listan 705 uudelleensyöttö- ja ma-

nulaatikot (ja huono-onninen Mulkeroinen) ajetaan ajolistalla 513, uutena postina. Ajolista 513 on postinumeroajo, jossa käsitellään postinumeroalueen 03-12 lähetyksiä. Mutta hupsista, koska Mulkeroinen edustaa espoolaisia koirankasvattajia, tästä ajolistasta ei löydy lehden lukijoille oikeaa toimipaikkalaatikkoa. Periaatteessa kone lajittelee Mulkeroinen nyt 02-kertautuvat laatikkoon. Siis periaatteessa. Käytännössä Mulkeroinen ajautuu kuitenkin todennäköisesti uudelleensyöttö-laatikkoon, koska ajolistan 705 hylyissä on niin paljon Espoon postia että ajolistan 513 02-kertautuvat laatikko täyttyy liian vinhaa vauhtia ja kone kierrättää.

Siirrymme neljänteen ajokertaan ja käsittelemme Mulkeroinen uudelleen. Neljäs ajokerta ei todennäköisesti auta, koska hupsista, Mulkeroinen on lehti, jossa on taiteellinen takakansi, eikä koneen osoitteenlukuohjelma pysty löytämään asiakkaan osoitetta. Lehden kuva siirtyy videokoodaukseen. Videokoodauksessa ei todennäköisesti ole juuri työntekijöitä, koska hupsista, ei ole varaa palkata. Mulkeroinen ohjautuu koodaus offline- laatikkoon. Osa koneen syöttäjistä juoksee videokoodaamoon. Viides ajokerta. Mulkeroinen ohjautuu viimein oikeaan 02-kertautuvat laatikkoon.

Kuudes ajokerta. Lista 512 postinumeroalueen 00-02 toimipaikka-ajo. Periaatteessa lähetyksen tiedot ovat jälleen kerran koneen muistissa ja Mulkeroinen ohjautuvat automaattisesti oikeaan toimipaikkalaatikkoon. Mutta hupsista, todennäköisesti eivät, sillä Mulkeroinen ovat muutaman ajokerran jälkeen jo siinä kuosissa ettei niitä tunnista enää lehden päätoimittajakaan. Siis todennäköisesti Mulkeroinen löytyvät taas uudelleensyöttö-laatikon kautta offline-laatikosta. Yhdeksännen ajokerran jälkeen huomataan että aika on lopussa, kone otetaan alas ja Postikeskuksen kuljetinjärjestelmä menee juntturaan. Mulkeroinen ja kaikki muut jäljelle jääneet manu- koodaus offline- ja uudelleensyöttölaatikot karrataan käsinlajitteluosastolle halkilajittelupisteeseen, jossa sekalainen materiaali esikäsitellään karkeasti postinumeroalueittain. Siis periaatteessa. Todennäköisesti halkilajittelupisteellä ei ole ollut ketään töissä koko yönä kun ei ole, hupsista, varaa palkata. Ja nyt on jo muutenkin liian myöhäistä. Mulkeroinen ovat rullakkojonon hännillä edellään ajolistojen 664, 665, 666, 513 hylkyrullakot. Ja hyvin todennäköistä on, että koko rullakkojono kiikutetaan lähtevään 00-99 käsinlajitteluun seuraavan iltavuoron iloksi. Tai vielä parempaa: ne viedään lajittelukoneelle. Hupsista.

J. Lehmusvaara

Postihistoriaa Espoosta



Alkuun aloittaisin lyhyen johdannon postin alkutaipaleelta. Ensimmäisen järjestyneen postinkulun tiedetään virallisesti alkaneen 1638 Suomessa. Silloinen valtakunnandrootsi Berhart Steen von Steenhausen, sai tehtäväkseen huolehtia itäisen valtakunnanosan (Suomen) postilaitoksen muodostamisesta.

Kuten varmaan meistä useimmat tiätänevät, ainakin ensimmäisen kuljetusreitit lähteneen Ruotsin Grisslehamnista Eckerön kautta Turkuun, josta matka jatkui Helsingin ja Viipurin kautta Narvaan. Postia kuljetettiin ns. postitalojen välityksellä, joita oli tuolloin tiedon mukaan muutaman kymmenen kilometrin välein. Kuten huomaatte, niin Ruotsi oli tuolloin todellinen suurvalta.

Postitalona 1638 Espoossa toimi Glomsin postitalo ja ensimmäinen postitalonpoika oli Jören Mattson. Hänen poikansa Erik Jörensön seurasi isäänsä vuonna 1680, kuten huomaatte niin työt periytyivät silloinkin usein lähisukuun. Posti tuli Espooseen Kirkkonummen suunnasta.

Postitalojärjestelmä oli käytössä aina vuoteen 1846, palvelen sen ajan tarpeita riittävästi. Kehityksen myötä ja matkustustarpeen lisääntyessä alkoi kestikievareita syntyä 1800 luvun alussa tarjoten matkustavaisille ruokailumahdollisuuden ja yöpymismahdollisuuden. Postinsaatuuden parantamiseksi myös postitehtävät siirtyivät yleisesti kestkievareille, joten voitaneen nähdä mielestäni toimipaikka verkoston alkuvaiheen syntyneen. 1846 tapahtuneen postitalonpoikajärjestelmän lakkauttamisen myötä.

Keväällä 1885 Espoon viranomaisille tiedotettiin postihallituksen toimesta, että kuntaan tullaan perustamaan postiasema. Keisarillisen Senaatin armollisella päätöksellä perustettiin 1.5.1885 lukien perustettiin Espooseen postiasema nimellä Esbo poststation, Suomenkielistä nimeä ei vielä silloin ollut. Postihallituksen kiertokirjeen mukaan Espoon postiasema kuului Helsingin postikonttorin alle, voitaneenkin sanoa postitoiminnan

alkaneen Espoossa 130v sitten. Kuten vanhemmat entiset virkaveljet hyvin muistaa, niin piirikonttori eli yli 100v. Espoon kirkonkylässä sijaitsevan Lagstadin koulun (toimii edelleen) opettajatar neiti Ingeborg Appelgreenia pyydettiin hakeutumaan postiaseman hoitajaksi, hän kieltäytyi tarjouksesta. Tointa haki entinen opettajatar rovastintytär neiti Karolina Emilie Erenius. Kuten huomaatte tuolloin piti viranhaltijan olla naimaton. (naispuolisen) Historiallisesti Postisäästöpankki aloitti toimintansa Espoossa 18.2.1899. (perustettu 24.5.1886)

Ensimmäinen maalaiskirjeenkantolinja avattiin 1.2.1902 välille Espoon postiasema (02770)- Bolrskog (02280) – Mortensby (02300) – Sökö (02360). Ensimmäinen maalaiskirjeenkantaja oli kalastaja Adolf Evert Wingvist. Wingvistin kuten myöhäisempienkin maalaiskirjeenkantajien kanssa tehtiin sopimus, joka sisälsi tietoja palvelusajan pituudesta, sekä kuljetettavan postin määrästä. (työsopimus) Linja jaettiin kaksi kertaa viikossa.

Kuten tiedämme rautatiet ja posti on aina tehneet hyvää yhteistyötä asiakasnäkökulmasta katsoen. Karjaan radan rakennustöiden aikana perustettiin 1.11.1902 lukien postipysäkki nimeltään Esbo station. Se sijaitsi radan vierellä asemarakennuksen läheisyydessä. Silloin Espoossa oli peräti kaksi postitoimipaikkaa. Asemarakennuksen valmistuttua postipysäkki kuitenkin lakkautettiin ja postiasema siirtyi Nedre Lövkullasta 1.3.1903 rautatieasemalle, samalla asemalle muuttamisen yhteydessä tavanomaisella ratkaisulla yhdistettiin postitoimistonhoitajan virka asemapäällikön virkaan. Postiaseman toimivalta samalla muutettiin 2. luokan postitoimistoksi.

Rautatien valmistuttua ja siitäkin johtuen alkoi teollistuminen, mikä loi pohjan uusien jakelureittien ja postitoimipaikkojen lisäämiselle. 1.9.1905 avattiin jakelulinja Espoon postitoimisto –Gumböle-Nupurböle-Hista, jako

kuusi kertaa viikossa, reittiä jakoi räätäli Johan Aleksander Juselius (palkka 60mk/kk)

1.1.1906 aloitettiin jälleen uusi jakelureitti Espoon postitoimisto-Bemböle-Bodom-Oitans. Myös kuusi kertaa viikossa.

Eteläisen Espoon tarve perustaa myöskin postitoimipaikka, lähinnä saariston tarpeita varten. Postia kuljetettiin mm. vuosisadan alussa laivapostina Suvisaaristoon, joka toimi Helsingin hienoston kesäasuinpaikkana. Venäläisten rakentaessa Miessaaren linnaketta Matinkylän edustalle tuli tarvetta postinjakelun laajentamiseen, koska jo Suvisaaristossa (Espoo 38) sijaitsi senaikaisen mittapuun mukaan suuri puusepänverstas ja kirje oli ainoa viestintämuoto. Seuraavaksi laajentuminen jatkui Kivenlahden (Espoo 32) suuntaan, jossa sijaitsi nykyisen Saunalahden alueella (Espoo 33) Lasi ja tiilitehdas. Tästä laajentuminen jatkui Kaukalahden (Espoo 78) kautta Kirkkonummen suuntaan. Lisän historiaan tuo Jorvaksentien (Länsiväylä) valmistuminen. Tapiolan rakentamisesta alkoi todellinen Espoon laajentuminen Filatelisesti ja postihistoriallisesti Espoo on rikasta seutua, pienet postitoimipaikat oli varustettu rivileimoin, jotka ovat suurelta osin haluttuja ja harvinaisia kohteita.

Maininnan arvoisena tulee vielä mainita eräs aikoinaan sangen merkittävä kuljetusmuoto, joka palveli hyvin matkustajia, että postinkuljetusta. Kyseessä oli tietenkin Postilinja-autot. Espoon kautta kulki neljä linjaa päivittäin Helsinki – Salo – Turku, (autopostimiehinä edesmennyt Eerik Palm, sekä Eero Klemetti, jolle terkkuja) auto ajoi Leppävaaran kautta vanhaa Turuntietä ja palasi takaisin samana päivänä. Helsinki – Somero -Turku, paluu seuraavana päivänä, allekirjoittanut oli tällä lijalla autopostimiehanä vuosina 1973 -1974. Helsinki – Tammisaari – Bromarv , kuljettajana mm. varikon vanhoista tuttu Lauri Jurvala. Linja kulki vanhaa postireittiä eli Kuninkaantietä. Turun varikon auto Turku – Taalintehtas – Perniö . Karjaa – Helsinki. Tällä lijalla oli suuri merkitys matkustajien ja postin kuljetuksessa Kemiön saaristoon, linja oli myökin kaksipäiväinen

Itse yli 50v täällä Espoossa asuneena ja kouluni täällä käyneenä. toteaisinkin nuoruudessa kaikkien pikkuteiden ja paikkojen tulleen tutuiksi kun kuljettiin nykyisen Kirstinmäen

ja Kivenlahden alueella polkupyörällä. Alue oli täysin rakentamatonta seutua nykyiseen verrattuna. Länsimetron suunnitelmien mukaan Niittykummun – Kivenlahden väliselle matkalle (7 km) tulisi 30.000 uutta asukasta, siinä haasteita kerrakseen. Toivottavasti työnantajamme ymmärtää ilman mitään yllälyöntejä, että täällä ei asuta missään tuppukylässä, vaan Espooseen tulee postia huomattavat määrät, johtuen vauraasta asukas-pohjasta, varsinkin Etelä – Espoossa.

Tämä edellinen oli kirjoitettu jo keväällä Reittiin, mutta tästä on hyvä jatkaa. Työnantajamme on tehnyt omastamielestään hyviä päätöksiä ja meinaa lopettaa noin 80% omista myymälöistä, typerää ajattelua.

Olin pariviikkoa sitten Hangossa erään työtoverini kanssa. Kävimme 1920 perustetussa Lauri Peltosen postimerkkiliikkeessä, joka on nykyisin suuren Tanskalaisen liikkeen tytäryhtiö, ja melkoisen suuri asiakas postille. Hangon myymälä on lopetettu jo vuosia sitten ja liike on toimittanut tavaransa Tammisaareen, jossa ne leimataan perinteisesti Hangon leimalla. Nyt on Tammisaarikin lakautettavien myymälöiden listalla, joten tältäkin asiakkaalta tuli yksiselitteinen tokaisu, että kuljetusyritys vaihtuu ja pitkä hyvintöminut yhteistyö postin kanssa tulee näiltäosin loppumaan. Mielestäni myymälöiden ulkoitamis päätösten tekijät eivät tosiaankaan ymmärrä logistiikasta edes senvertaa, mitä sika satulasta.

Ajatelkaa onko tällä laitoksella tulevaisuutta, jos ei anneta mahdollisuutta asiakkaalle toimittaa tuotteitaan kuljetettavaksi, olkoonkin ne mitä tahansa ja kuuluvat meidän tuotantoverkkoon. Tällä logiikalla haetaan varmaan hyljättyä yhteikuntasopimuksen tavoittelemaa yksikkökustannusten laskua ja tehokkuutta. Ikävä totuus on vain se, jos rahaa ei sada laariin, niin kyllä ne työpaiikat katoaa kyseisiltä ruutipipoiltakin.

Muitakaa kuitenkin, että tulevat alihankintamyymälät ja niiden omantoimensa ohella parhaansa yrittävät työntekijät eivät ole tähän soppaan mitenkään syyllisiä. He varmaan yrittävät parhaansa.

*Mikko Poutanen
vtsv Helsingin Postikeskus*

Riippumaton Tarkkailija



Ikääntymisen ilot

Noin ensi hätään ei uskoisi otsikon sanoilla olevan mitään käytännön yhteyttä keskenään. Tiede ja normaali havainnointikin jo kertoo, että kolmenkymppin jälkeen alkava rappio iskee kehoon ja mieleen pikemminkin viikkojen kuin kuukausien jälkeen, vuosista nyt puhumattakaan.

Usein sanotaan ettei pitäisi tuijottaa numeroita iän suhteen, vaan sitä on niin vanha kuin miksi itsensä tuntee. Tämä on tietysti silkkaa maanparannusaine- eli lannoitepuhetta. Sinä aamuna kun tietää olevansa kolmekymppinen, sitä rupeaa tarkkailemaan jokaista kivun pilkahdusta, jokaista epäilyttävää näppyä, harkitsemaan seuraavaa juomaa kapakassa suhteessa seuraavan päivän oloon, nauttimaan yöpuvun käytöstä, syömään vihannekset lautaselta, ja lakkaa nauramasta Viagra-mainoksille. (Edellä olevaa ei pidä sotkea viidenkymppin korvilla tapahtuvaan hormonaaliseen räjähdykseen, jolloin keho yrittää käyttää kaiken jäljellä olevan testosteronin hetkelliseen aikahyppyyn takaisin murrosikää seuraavaan aikaan. Usein taudinkuvaan liittyy isokokoinen moottoripyörä ja kaksi kertaa nuorempi tyttöystävä.)

Vaikka tuoretta kolmekymppistä puistattaisi vielä ajatus muussatusta ruoasta ja mukavista villasukista, on hän alkanut muuttua radikaalisti suhtautumisessaan muuhun maailmaan. Naiset, jotka hän vielä eilen sijoitti joukkoon, jotka on helppo taklata ja sitten ohittaa kaupan jonoon kiiruhtaessa, alkavat näyttää sensuelleilta, ja mielenkiintoisemmilta kuin ne 18-vuotiaat herkkupylyt, joihin katse aiemmin oli hakeutunut. Sitä rupeaa odottamaan muutakin kuin pakonomaista kikatusta puolivillaisiin vitseihin ja yksitavuisia vastauksia.

Kun mies saavuttaa sitten neljäkymppiä, tilanne on pahempi, paljon pahempi. Aika on mennyt työtä tehdessä ja perhettä etäältä elättäessä, vyötärö on kadonnut johonkin ja painoindexin mukaan ihannepitäisyydestä puuttuu lähes puoli metriä. Tämä on viimeinen hetki tehdä ratkaisuja.

Osa tekee täyskäännöksen, eli unohtaa perheen, hankkii uusia harrastuksia, vaihtaa työpaikkaa ja etsii hukattua mieluuttaan. Tämä yleensä johtaa vain pettymyksiin. Mainoksista huolimatta sikspäkki vatsan seudulla ei tee juurikaan onnellisemmaksi kuin sikspäkki jääkaapissa. Toiset taas etsivät pehmeitä arvoja, vähentävät radikaalisti työntekoa, ja lähestyvät vaimoa ja lapsia siinä määrin, että usein puoliso

lähtee vieraisiin ja lapset välttelevät samassa huoneessa olemista.

On helppoa huomata että molemmat tavat ovat väärin, ja johtavat ei-toivottuun lopputulokseen.

Kaikki tietävät että suurin osa aikuisten ongelmista johtuu onnettomasta lapsuudesta. Ja koska kaikilla aikuisilla on kasapäin ongelmia, voi siitä helposti päätellä että kaikilla on siis takanaan enemmän tai vähemmän onneton lapsuus. Joka muuta väittää harrastaa valikoivaa muistamista.



Edellinen kappale kuitenkin sisältää ratkaisun siemenen, sillä kuten (aivan liian vähän tunnettu) sanonta kuuluu, koska ei ole liian myöhäistä hankkia itselleen onnellista lapsuutta!

Jokaiselta meiltä jäi jotain saamatta, ja jokainen meistä hukkasi jonkin mahdollisuuden, matkatessaan potkukouluista esikulutettuihin farkkuihin, joko huonon ajoituksen, huonon rahatilanteen tai huonon onnen saattelemana. Ja iso osa näistä tyhjän kouraisemisista ovat helpommin paikattavissa ja sosiaalisesti vähemmän turmiollisempia kuin monet ns. äijä-tempaukset. Eli puhumme yksinkertaisista lapsuuden iloista. Mutta nyt voimme käyttää niihin aikuisen raha- ja voimavaroja. Me puhumme keräilystä. (Tässä vaiheessa viimeistään kaikki naispuoliset lukijat-oletan optimistisesti heitä olevan enemmän kuin yksi!-pyörittelevät silmiään, ja ihmettelevät mitä ihmeen soopaa tämä tarina on, ja johtaako se yhtään mihinkään. Pyydän heiltä(!) anteeksi. Tämä juttu kertoo kyllä pääasiassa miehistä. Nykyään taitaa sitäpaitsi olla niin, että kun osa miehistä löytää lapsuuden nostalgian, niin suurempi osa naisista haluaa päästä siitä eroon.)

Se voi alkaa jostain hyvinkin viattomasta, esimerkiksi näet jonkun divarin ikkunassa sarjakuvalehden, jota muistat lukeneesi kerta toisensa jälkeen, kunnes sen kannet irtosivat ja niitit putosivat. Kyse voi myös olla pienoismallista leluosastolla, kun haet epätoivoisesti kummilapselle lahjaa, jonka tämä unohtaa nopeammin kuin saa paperin sen ympäriltä pois. Muistat yhtäkkiä kuinka hienoa oli lähestyä täydellisyttä, hetkeä jolloin viimeinen osa liimautui paikalleen. Tai kun löysit sen viimeisen purkkakuvan sarjasta, jota olit ensin kilpaa kerännyt kaverin kanssa, mutta myöhemmin täydellisen kokoelman saaminen oli ohittanut kilvoittelun niin, että ostit ja vaihdot tappiolla saadaksesi puuttuvat yksilöt. Tai, hyvä on, varastit suurella riskillä.

Tärkeintä on kuitenkin muistikuva omistamisen tunteesta, joka oli puhtaudessaan ylittämätön. (Oman mysteerinsä muodostaa miesten ja naisten ero suhtautumisessa kasautu-

vaan vuosien taakkaan. Kun miehet ryhtyvät kuin tyhjästä rakentamaan kuumeisesti kokoelmaansa, naiset vastaavasti alkavat karsia ja hävittää ympärilleen syntynyttä tavarapaljoutta, tehden siitä jonkinlaisen puhdistautumisriitin. Joskus nämä vastakkaiset maaniset toimet johtavat jopa eroon, ainakin kaikki kriisin ainekset löytyvät.)

Keräilyvietti on addiktio, jota voi hyvin verrata vaikkapa huumeiden tai alkoholin käyttöön. Mutta niinkuin totesin se on sosiaalisesti paljon hyväksytympää kuin monet muut tavat vältellä ajatusta kehon rappiosta ja väistämättömästä mailan herpaantumisesta. Keräily luo tunteen myös asioiden hallinnasta. Olipa sinulla sitten hyllyt täynnä kukkopillejä, tai vanha kivinavetta täynnä antiikkisia traktoreita, niiden haaliminen ja vaaliminen on verrattavissa siihen, kun lapsena nukahdit kaikki leikkisotilaat ja sarjakuvat sylissäsi illalla, ja maailmassa oli hetken kaikki oikein.

Jakkaramestarin opetuslapset

Suomen sotien jälkeisen ajan ehkä yliarvostetuin ammattikunta on arkkitehdit. Mutta eivät he ihan omin päin kansakunnan kaapin alle ryömineet. Heillä oli esikuva, elinaikaan jo lähes jumalaksi korotettu arkkitehtien arkkitehti Hugo Alvar Henrik Aalto. Herra Aalto sai aikaan muutaman ihan toimivan käyttöesineen, ja pari silmääkin miellyttävää pytinä Jyväskylään ja Helsinkiin. Näistä 40- ja 50-luvun saavutuksista, ja ystävien ylenpalttisista kehuista, hän sitten päätteli ettei mikään ole hänen kaltaiselleen nerolle mahdotonta, ja ryhtyi kehittämään symbioosia roomalaisen temppelin ja pärekorin välille. Tästä on näyttävänä esimerkkinä Finlandia-talo.

Uudet nousevat arkkitehtisukupolvet seurasivat herra Aallon toimia silmät suurina, ja poimivat sitten siitä kaiken ikävän, ruman ja toimimattoman. Sen ansiosta meillä noin 90% nykyisestä rakennuskannasta on tasakattoisia hometaloja, joiden materiaali- ja lvi-ratkaisut eivät toimi Italian pohjoispuolella. Kun sitten joku lipeää rivistä, ja tekee jotain, joka kunnioittaa perinteitä, pyrkii esteettiseen ulkonäköön ja käyttää koeteltuja rakennusideoita, esimerkkinä Kartanonkosken asuinlähiö, joka oikeasti näyttää viihtyisältä ja kodikkaalta, niin ammattikunta lähes yhtenä miehenä tuomitsee sen masentavaksi takertumiseksi menneeseen ja häpeäpilkuksi koko maalle.

Harjakattoisina nämä hökkelit kun eivät luultavasti edes vuoda katosta ensimmäisen puolen vuoden jälkeen!

Alku aina mahdotonta

Suomen toiseksi yliarvostetuin kuppikunta on tietenkin insinöörit, edellisessä osiossa mainittujen arkkitehtien jälkeen. Ojennapa vastavalmistuneelle insinöörinplattulle vaikkapa vasara, niin tämä vahtimatta luultavasti puhkaisee silmänsä. Opinkappaleet istuvat lujassa, eikä

eteen tai ympärille vilkuilla. Suunnitelmaa ja ohjeita noudatetaan ja kerrannaisvaikutukset ovat jonkun muun ongelma. Hassuna anekdoottina voinen kertoa, kuinka serkkuni aikoinaan vuokrasi mökin tuolta Hämeestä. Edellinen asukki oli ollut, ainakin oman ilmoituksensa mukaan, diplomi-insinööri. Vuokraisäntä oli sitten joutunut parin kesän ajan juoksemaan viikottain korjaamassa ja auttamassa tätä villin luonnon uhmaajaa milloin missäkin koti- ja maatalouspuhteessa joka oli tullut eteen, puuseen tyhjennyksestä suunnilleen lampunvaihtoon asti. No, ei tämä perheenpää aivan kaikkea jättänyt muille; seinät olivat täynnä nauvoja - niin tuvan, saunan kuin mainitun ulkovessan. Serkkuni nimesikin hänet jutuissaan ”naulainsinööriksi”. Serkku ei ole mikään runosielu.



Kukaan ei varmaan ylläty, kun jatkan tuon alustuksen antamalla vauhdilla vattuilemaan Suomen uudelle insinöörivetöiselle hallitukselle. Jopa insinööreille on tuttu sananlasku, että hyvin suunniteltu on jo lähes puoliksi tehty. Ja lempikirjailijani, hiljattain edesmennyt Sir Terry Pratchett totesi eräässä kirjassaan seuraavasti: Hyvä suunnitelma ei ole sellainen, jossa joku voittaa, vaan sellainen jossa kukaan ei usko hävinneensä! Pääinsinööriministeri Sipilä lähti omasta mielestään naulat hyvin ojennuksessa ja vasara oikeinpäin kädessä runnomaan suunnitelmaansa, jota hän jostain syystä kutsui ”yhteiskuntasopimukseksi”, eteenpäin EK:n ikaikaaiset vaatimukset kärkenä. Saa vain arvailla, miksei poistolialta löytynyt arkkipyyhiä ja lauantaivapaita.

Sipilä pyysi, oikeastaan vaati, ammattiliittoja hyväksymään ennalta sanellut ehdot ilman varsinaisia neuvotteluja. Työaikapankkipuheita, yt-neuvottelujen uudistamista ja sen sellaisia pidettiin hallituksen taholla lähinnä jutusteluna, jolla täytettiin kiusallisia taukoja duunaripuolen neuvottelijoiden ”Ei helvetissä!”-tokaisujen välissä.

Nykyään tuntuu myös olevan jonkilainen muoti-ilmiö parjata ammattiliittoja. Joistain käytäväpuheista voisi päätellä, että lähitulevaisuudessa niiden asema Suomen työelämän järjestelyissä tulisi olla suunnilleen samaa luokkaa kuin Suomenlinnan strategisessa puolustuksessa. Tämä on tietysti vain EK:n onnistunutta propagandaa. Jos ammattiliitot yhtäkkiä katoaisivat niin kansalaisten oikeudet tässä pikkuruisessa maassamme olisivat yhdessä humauksessa P-Korean luokkaa. Liittojen

mollaaminen passiivisuudesta ja poteroissa istumisesta on yhtä järkevää kuin pilkkaisi patoa siitä, ettei se tee takanaan vellovalle vedelle muuta kuin estää sen hukuttamasta meitä.

Päänsinööri on toki huomannut, ettei kaikkia voi pelastaa, joten ponnistukset keskitetään jatkossa tärkeimpiin vii-teryhmiin, eli miljonääreihin ja maanviljelijöihin.

* * * * *



Aulis Näkkis-Kuukkeli goes robocopter

Suomen Postin digilisaation ykköstykki, visionäärinen logistiikan harmaa eminenssi insinööri Aulis Näkkis-Kuukkeli pyyhkäisi lokinkakkaa kravatistaan. Kauppatorin lokeilla oli onnenpäivä, sillä tori oli täynnä väkeä. Ne kiertelivät päiden yläpuolella ja syöksyivät napsimaan jäätelöpalloja ja lihapiirakoita pahaa aavistamattomien käsistä. Torille rakennetussa juhla-aitiossa tapahtumaa seurasi maan ylintä johtoa, talouseliittiä ja yksi hieman hämillään oleva Kaukaasian nokikana joka istuskeli ulkoministerin olkapäällä ja etsi makupaloja tämän korvasta.

Aulis Näkkis-Kuukkelille tämä oli suuri päivä. Insinööriyden voitto lihasta. Postin robottilennokki, prototyyppi Kullervo oli hänen lempilapsensa ja nyt se kimalteli ylväänä koko kansan ihailmana syysauringossa kuin tulevaisuuden johtotähti. ”Vain taivas on rajana”- tyyppinen latteus ei kuulunut Aulis Näkkis-Kuukkelin sapluunaan. Vielä oli koittava päivä jolloin Posti Groupin miehittämättömät lennokit, helikopterit, vesitasot, raketit ja pikakirjeohjukset halkovat maapallon ilmakehää ristiin rastiin ja levittävät tavaran omistamisen ilosanomaa. Automaattivarastoista miehittämättömät pienoissukelluneet kuljettavat uistimia Tukholman saariston kalastajille. Posti Groupin automaattiava-

Meillä on vaimokullan kanssa ensi kesänä 30-vuotishääpäivä, jota kutsutaan myös helmi- tai norsunluuhäiksi. Edellisen inspiroimana olen luonnollisesti ajatellut hankkia hänelle vanhan pianon.

Heippa seuraavaan numeroon! Toivoo
R.T. (butanyway57@hotmail.com)

ruusasemilla paistetaan aurinkoenergialla hampurilaisia ja röttösiä ja pudotellaan niitä kantoraketeilla nälkäisille. Ali Baban verkkokauppatuotteet liitelevät lentävillä robotti-ma-toilla Pekingistä Moskovaan.

Toimitusjohtaja M. nykäisi Näkkis-Kuukkelia hihasta ja herätti tämän unelmistaan. Oli ylösnousemuksen aika, ja työnodotus on pahinta mitä ihmiselle voi tapahtua. Aulis Näkkis-Kuukkeli otti teatraalisesti kännykän povitaskustaan ja painoi enter-nappulaa. Tinder, Netposti, Nokia Here, Facebook ja Instagram sovellutukset mutkattomasti yhdistävä Näkkis-Kuukkeli platformi antoi käskyn robottikopterin propellille ja Kullervo nousi ilmaan kuin Peenix-lintu rapa-Kreikan tarustossa. Yleisö läpsytti käsiään, lokit läpsyttivät siipiään ja arvovaltaisella yleisöllä oli tunne että siinä hetkessä koko Suomen talous nousi siivilleen ja lähti leijaillemaan meren ylle kohti uusia ulottuvuuksia.

- Router, router. Tissis Captain Näkkis-Kuukkeli spiikking. Duu juu hier miii Finnis kässel?”

- Vii hier juu Captain Näkkis-Kuukkeli. Router?

- Jee router. Redi foor länding in ten minits. Router.

- Moore?

- Nou. Federer..
- Routsen.
- Jeos.

Näkkis-Kuukkeli otti vielä parit selffikset ja diapaimit ja jäi odottamaan yleisön tavoin robottikopterin onnellista perilleaapumista.

Sitä ei ikinä tapahtunut. Lenseä lounatuuli oli vaihtunut itäiseksi puhuriksi.

2.

Yleensä ihminen hikoilee helvetinmoisessa pätsissä tai ruumillisessa työnteossa. Kumpikin biologinen ilmiö oli entuudestaan Näkkis-Kuukkelista täysin vieras, mutta juuri sillä hetkellä hän tunsu kuinka hänen otsaltaan valui muutama pisara. Ja ne jäätivät puikoiksi kulmakarvoihin.

Posti Groupin pääkonttorin neuvotteluhuoneessa oli tunnelma katossa. Katon alapuolella se oli katastrofaalinen. Aulis Näkkis-Kuukkeli tuijotti seinällä riippuvaa Pekka Vennamon muotokuvaa ja tunsu epäloogisesti pienen erektion painavan mieltään. Pöydän ympärillä istui toimitusjohtaja M, sekä edustajia presidentin kansliasta, Suoposta, hallituksesta ja armeijan pääesikunnasta.

Viskaali N selaili edessään pötköttävää raporttia ja aloitti.

- Aulis Näkkis-Kuukkeli, otaksun?

- Ööö, kyllä.

- Onko teillä insinööri Näkkis-Kuukkeli mitään tietoa, missä kehittämänne robottikopteri Kullervo tällä hetkellä mahtaa sijaita?

- No ei nyt ihan tarkkaan, kun tästä kännykästä loppui akku ja....

- Emme mekään. Ja se tässä vähän huolestuttaa. Sen verran tutkakuvista tiedämme, että se on matkalla itään. Mutta sitä edeltävistä vaiheista meillä on varsin tarkka tilannekuva.

- No sehän hienoa.

- Miten sen nyt ottaa.....sanooko teille insinööri Aulis Näkkis-Kuukkeli mitään nimi Nils?

- Nils? No ei kai....

- Nils on lintu ja varsin merkittävä sellainen. Itseasiassa laulujoutsen. Mikä tekee Nilssistä merkittävän, on se tosiseikka, että Nils on eräänlainen uuden Saksan symboli, laulujoutsen joka yhdistää koko saksan kansaa Helmuutista Mehmediin. Nilssin tarina kansallisluoksi alkaa varsinaisesti vuodelta 2009. Se löydettiin räpiköimästä säällittävästi, yöhallan yllättämänä pieneltä jäätyneeltä lammelta Baijerista, läheltä Nurnbergia. Nilsin ahdinko nousi hetkessä koko kansan tietoisuuteen. Nilsin pelastamisesta nousi valtava kansanliike ja lopulta jättimäinen media-spektaakkeli. Itse liittokansleri Angela Merkel osallistui Nilssin pelastamiseen Paikalla olivat myös edelliset liittokanslerit Helmut Kohl,

Gerhard Schröder sekä Saksan katollisen kirkon arkkipiispa Rolf Muttel Laulujoutsen Nilssin sahaaminen irti jäätyneeltä lammelta jouluaattona 2009 esitettiin suorana lähetyksenä valtion virallisella kanavalla heti pääuutisten jälkeen ja se saavutti tänä päivänäkin voimassa olevan ennätyksen, 53 miljoonaa katsojaa. Ja Saksan valtiopäivillä aivan vakavissaan pohdittiin saksan vaakunassa olevan kotkan korvaamista Nilssillä. Ja tämä on vasta alkua. Nilssin lintuelämän vaiheita seuraava nykyäänkin liveinä 24/7 maailmanlaajuisesti noin 894 miljoonaa fania ja eläintenystävää. Tai seurasi....

- Seurasi....

- Niin. Ennen kuin sinun saatanan typerä robottikopterisi niin sanotusti leikkasi Nilssin syysmuuton Ivalosta Afrikkaan varsin karulla tavalla kansainvälisessä ilmatilassa, suorassa lähetyksessä ja verisesti Korsjärin eteläpuolella paikallista aikaa kello 13.47.

- No huh huh....

- Eikä tässä vielä kaikki. Nilssin lentoa oli kuvassa kansainvälinen National Geographicin kuvausryhmä ultrakevyellä lentokoneella. Miehistöön kuului saksan suosituin luontodokumentaristi ja koko kansan ikoni Derrick Attenbergen sekä Norjan kruunuprinssi Haakon. Kaiken sen ilmassa leijuvan höyhenen ja suolenpätkien sokaisemana pilotti menetti koneen hallinnan ja kone joutui tekemään hätälaskun keskelle aavaa ulappaa. Sinun onnesi ettei kukaan koneen miehistöstä tietävästi saanut surmaansa.

Puolustuvoimien komentaja H puuttui puheeseen.

- Viimeisimpien tietojen mukaan veden varaan joutuneen miehistön pelasti venäläinen Harkov-luokan ydinsukellusvene. Miehistön olinpaikasta ei tällä hetkellä ole tietoa.

- Mikä tietysti aiheuttaa aika kimurantteja haasteita eurooppalaisella tasolla., Suopon ylikomisario R lisäsi.

Aulis Näkkis-Kuukkelilla oli hieman samanlainen olo kuin lapsena kun hänen vaipassaan tuntui lämpimältä ja pää oli omituisen helpottunut. Presidentin kanslian valtiosihtööri U silmäili lehtiötään.

- Kuten ehkä Aulis tiedät, jokaisella teolla on seuraamuksensa. Jätän nyt pois kaiken sen vihan ja halveksunnan joka tällä hetkellä velloo sosiaalisessa mediassa ympäri maailmaa ja keskityn jäävuoren huippuun. Niin sanotusti. Ensinnäkin Angela Merkel on tapahtumasta varsin pahoillaan. Voisi luonnehtia, että hän otti tapahtuman aika henkilökohtaisesti. Merkelin päivällä antama lausunto on, sanoisinko tulikivenkatkuinen. Lainaus:” Pohjoinen barbaarinen kansakunta osoittaa tällä pöyristyttävällä teollaan ettei se kuulu länsimaisten demokratioiden joukkoon. Nämä umpimieliset mongoolien jälkeläiset halveksuvat sydäntä ja ovat valmiit tappamaan jokaisen joka etsii onnea sen

rajojen lähistöllä....lainaus:....Saksa on valmis ehdottamaan Euroopan Unionille että Suomen kiintiötä Syyrian, Afganistanin ja Irakin hädänalaisten ihmisten auttamiseksi nostetaan alustavasti kymmenestä tuhannesta kolmeen miljoonaan.....

Posti Groupin toimitusjohtaja M keskeytti: ”Myös Norjassa ollaan nyt pahasti kyrsiintyneitä Postimme toimintaan. Kruununprinssi Haakonin perhe on tilanteesta hiukkasen huolestunut. Sain juuri viestin Ness, Risan & Partners yhtiöstä. Kuten tiedät, Posti Group myi tälle norjalaiselle yhtiölle omistamiaan kiinteistöjä, kuten Oulun, Tampereen ja Oulun postikeskukset. Yrityksen lakimies ilmoitti hetki sitten että yhtiö irtisanoo vuokrasopimuksen. Syynä läpi yön jatkuva möykkääminen. Posti Groupilla on viikko aikaa kerätä kiinteistöistä kimpsunsa ja kampsunsa ja suksia helvettiin....

Ulkoministeri S:n puhelin pärähti soimaan. Ulkoministeri S. vastasi ja ei saanut suunvuoroa. Posket, jotka olivat tottuneet mutustelemaan kansan syvien rivien tuntoja ja louskuttelemaan ja jalostamaan niistä mitä hassunkurisimpia sutkautuksia, valahtivat hartioiden tasolle. Ministeri sulki puhelimen ja mutisi:

- Voi herran kiusus. Avatkaa televisio. Uutisten erikoislähetys. Se perkeleen kopteri on nyt löytynyt.

Ylen uutisankkureiden arkkijäärän Matti Röngän kasvot olivat tavallistakin huolestuneemman näköiset.

”Hyvää iltaa. Tämä on Ylen ylimääräinen uutislähetys. Ilmeisesti Suomen Posti Groupin omistama miehittämätön robottikopteri on laskeutunut kaksi tuntia sitten Moskovan Punaiselle torille ja vaurioittanut samalla Leninin museuleumia.. Tapaus on aiheuttanut hämmennystä ympäri maailmaa. Siitä, mten kopteri on Punaiselle torille päätynyt, ei ole vielä varmaa tietoa. Venäjän presidentti Putin on kuitenkin jo ehtinyt tuomita tapahtuman kovin sanoin Venäjän valtiollisella uutiskanavalla . Putinin mukaan Posti Groupin provokaatio on anteeksi antamaton ja tulee vaikuttamaan maamme suhteisiin merkittäväällä tavalla. Putinin mukaan Suomen Posti Group, Nato ja Usa ovat suurin uhka maailman rauhalle, eikä Venäjä tule suvaitsemaan Posti Groupin ja Yhdysvaltojen pyrkimyksiä horjuttaa Venäjän asemaa geopoliittisena.suurvaltana. Venäjän parlamentti tulee asettamaan vastatoimia Suomen Posti Groupia kohtaan. Näitä ovat muun muassa

Suomen Posti Groupin Venäjän toimintojen kansallistaminen ja jokaisen Posti Groupin työntekijän asettaminen eitoivotuksi henkilöksi itäisellä pallonpuoliskolla, maalla, meressä ja stratosfäärissä. Aiheesta lisää enemmän A-studiossa ylimääräisen uutislähetysten jälkeen. Vieraina kommentoimassa Helsingin Postikeskuksen varatyösuojeluasiamies Taisto Yli-Kyykkä sekä jouluesimies Heli Pimppanen.” .

3.

Yöllä Aulis Näkkis-Kuukkelin parisänky tuntui autiommalta kuin Saharan autioma. Miksi ihmisen elämän pitikin olla sellainen sekasotku! Mutta tästäkin selvitään. Insinööri jos joku tietää että ongelmat ovat ratkaisemista varten.

Venäjän televisiossa oli analysoitu varsin taajaan robottikopterista löydetyn kirjeen sisältöä. Pitiähän siihen kopterin kyytiin nyt jotain saada. Ja mitä ei ole, se täytyy luoda. Ehkä hänen Suomenlinnan asukkaille rustaama runoelmansa oli hieman mahtipontinen ja yleväkin, mutta että sotaisa, sitä hän ei allekirjoittanut. Sehän nyt oli vain sellaista leikkimielistä hengen nostatusta ja isänmaallisuutta V.A. Koskenniemeläisessä hengessä. Mistä pirusta hän olisi voinut tietää että käärö päätyy lopulta Leninin balsamoituun otsaan?

No nyt piti vain antaa hälyn laantua ja pitää itsensä uutispimennossa. Onneksi toimitusjohtaja oli sentään tolkun miehiä, insinööri itsekin. Sanoi,vain ettei kannata välttämättä ilmaantua työpaikalle seuraavaan kuukauteen. No nyt oli hyvää aikaa kehitellä lisää itseohjautuvaa ultranopeaa kaksoistakätistä manuaalilajittelurobottia. Kyllä siinä läsy lentää!

Hän yritti laskea lampaista, mutta uni ei tullut. Lampaista oli liikaa ja ne loikkivat tolkuttomasti ties minne. Sitten hän ryhtyi analysoimaan lammastuotantoa hieman syvällisemmin. Montako lammasta aarin maatilkkua elättää, voiko lampaan ja biisoni risteyttää? Siinä vaiheessa kun hänen mielensä täytti maisema jossa sähköpaimenet keritsivät synteettistä viskoosia avarassa teollisuushallissa, Aulis Näkkis-Kuukkelin nukahti hymy kasvoillaan. Maailma oli taas asetunut paikoilleen.

J. Lehmusvaara





Pasilli 8862

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetystunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetystunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____/____ 20____ - ____/____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____
HOITOVAPAA _____
PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____
ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN _____
KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____
OPISKELU _____
ASE/SIIVILIPALVELUS _____
TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.